

Μπλοκαρισμένο το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση του Μελισσανίδη

Ετοιμάζουν νέα νομοθετική ρύθμιση!

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΣΥΡΙΖΑ

Διαχείριση της κινεζοποίησης

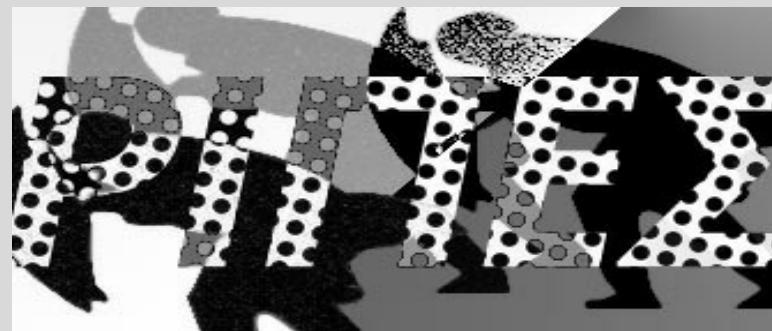
- ◆ Στα σκουπίδια η κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών τους νόμων
- ◆ Στα σκουπίδια το μονομερές μορατόριομ στην αποπληρωμή των τοκοχρεολυτικών δόσεων
- ◆ Απόλυτος σεβασμός στις υποχρεώσεις έναντι των δανειστών
- ◆ Πρόγραμμα φιλανθρωπικών δράσεων για τα πλέον εξαθλιωμένα στρώματα του ελληνικού λαού

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ 3, 8

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

20/9: Λάρος: Ημέρα ευχαριστιών 20/9/1938: Το KK Τσεχοσλοβακίας κηρύσσεται εκτός νόμου 20/9/1958: Ο M.L. King δέχεται επίθεση με μαχαίρι από την Αϊζόλα Κάρι 20/9/1973: Βόμβα σε πούλμαν εταιρίας «Φανάκι» (Αθήνα) 20/9/1989: Παραπέμπονται Ανδρέας Παπανδρέου, Τσίμας και Τόμπρας για το ζήτημα των υποκλοπών 21/9: Ημέρα ειρήνης, ημέρα Alzheimer, ημέρα εθελοντικού καθαρισμού ακτών, ημέρα ελεύθερου λογισμικού, ημέρα ευρωπαϊκής συνεργασίας, εβραϊκή πρωτοχρονία, Μάλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), Φιλιππίνες: Ημέρα ευχαριστιών 21/9/1949: Δημιουργία Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας Γερμανίας 21/9/1974: Νομιμοποίηση ΚΚΕ μετά από 27 χρόνια παρανομίας 22/9: Ημέρα για την πάλεις χωρίς αυτοκίνητα, ημέρα hobbbit, Μάλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 22/9/1942: Βόμβα (ΠΕΑΝ) σκοτώνει 43 Γερμανούς και 29 στελέχη της φιλοβοσιλικής ΕΣΠΟ (Πιστοπών και Γλάδστωνος) 22/9/1948: Αντάρτες καταστρέφουν εργοστάσιο ηλεκτροφωτισμού (Νεμέα) 22/9/1968: Κυκλοφορία πρώτου «Οδηγητή» (παράνομα) 22/9/1969: Εκρήξεις βομβών (ΚΕΑ) στον δεύτερο όροφο δημαρχείου Αθήνας και μέσα στο κεντρικό ταχυδρομείο 22/9/1971: Η κηδεία του Γιώργου Σεφέρη μετατρέπεται σε αντιδικτατορική διαδήλωση 22/9/1973: Συγκέντρωση κατοίκων Ελευσίνας κατά της επέκτασης διυλιστηρίων «Πετρόλα» 23/9: Ημέρα αφιερωσιανού κόπτης, Σαουδική Αραβία: Ημέρα ενότητας (1932) 23/9/1978: Βόμβα στα δικαστήρια Πύργου Ηλείας 23/9/1990: Αποχώρηση Λ.Δ. Γερμανίας από Σύμφωνο Βαροσβίσιας 23/9/2003: Θανάτιμος πυροβολισμός 18χρονου αλβανού Βούλνετ Μπίτιτσι από συνοριοφύλακες (Κρυσταλλοπηγή) 24/9: Ημέρα καρδιάς 24/9/1943: 150 ταγματασφαλίτες επιτίθενται στο πανεπιστήμιο Αθηνών (δύο νεκροί, δέκα τραυματίες) 24/9/1947: Η γησία του ΚΚΕ (Ζαχαριάδης) απορρίπτει κυβερνητική πρόταση για παράδοση στην ισλαμικού και παροχή αμνηστίας 25/9: Ρουάντα: Ημέρα συνέλευσης, κυβερνησης 25/9/1967: Βόμβες στο προαύλιο Αρείου Πάγου, πίσω από στρατιωτική λέσχη και στον Εθνικό Κήπο 25/9/1972: Βόμβες (ΔΔ-ΔΔΣ) σε διυλιστήρια Εσού Πάππας και γραφεία ΓΣΕΕ 25/9/1974: Πρώτο νόμιμο φύλλο «Ριζοσπάστη» έπειτα από 27 χρόνια 26/9: Ημέρα αντισύλληψης, ημέρα ναυτιλίας, ευρωπαϊκή ημέρα γλωσσών, Υεμένη: Ημέρα επανάστασης (1962) 26/9/1936: Η CNT δέχεται τρεις υπουργικές θέσεις στην κυβέρνηση της Καταλανίας 26/9/1939: Διάλυση ΚΚ Γαλλίας 26/9/1944: Υπογραφή συμφωνίας Καζέρτα 26/9/1945: Αιματηρές συμπλοκές ΕΑΜΙΤΩΝ και μοναρχικών σε Αθήνα και Πειραιά 26/9/1968: Βόμβα (ΔΕ) έξω από διεύθυνση υπουργείου Εξωτερικών την ώρα που ο δικτάτορας Παπαδόπουλος μιλούσε στους ξένους αντοποκρίτες 26/9/1968: Φωτεινά «όχι» σε λόφο Καισαριανής και τλαστεία Καραϊσκάκη 26/9/1992: Σύλληψη Χριστόφορου Μαρίνου και Επαφεινώνδα Σκυφτούλη 26/9/1995: Ισόβια στη Σιγκλίντε Χόρμαν (RAF).

● Πανικός στα επιτελεία του τίγρη (που κάνει νιάνιαν στα κεφαλίδια) ●●● Το όρθρο της «Κόντρας», που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα μας και άρχισε να κάνει το γύρο του ίντερνετ προκάλεσε πολλαπλά εμφράγματα ●●● Ο «πολύς» Ν. Στράτος, που «τρέχει» την υπόδεση γήπεδο, έπαθε λιολιό ●●● Άλλα έλεγε τη μία φορά και άλλα την άλλη ●●● Κλάμα στα οπαδικά σάιτ ●●● Τα παπαγαλάκια διατάχθηκαν να γράψουν πανομούτηπα άρδα που διαβεβαίωναν ότι όλα βαίνουν καλώς ●●● Πώς να καθησυχάσεις όμως τον οπαδό, όταν έχει φωλιάσει μέσα του η αμφιβολία; ●●● Η αμφιβολία είναι σαν το σαράκι, όπως ξέρετε ●●● Άσε που άμα έχεις καεί στο χυλό, φυσάς και το γιασιόρτι ●●● Εμείς δεν έχουμε παρά να επαναλάβουμε αυτό που έγραφε το όρθρο ●●● Παιδιά, ξυπνήστε, σας δουλεύουν, σας περνάνε για Χαχόλους ●●● Για τις ανάτες περιπώσεις, βέβαια, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα ●●● Για να λέμε, βέβαια, και του στραβού το δίκιο, πρέπει να παραδεχτού-

με ότι κακώς χρησιμοποιούμε τη λέξη «επιτελεία» ●●● Ενα τσούρμο ερασιτέχνες χαμηλότατου επιπέδου είναι ●●● Εμείς τουλάχιστον το γλεντάμε μαζί τους ●●● Αμα έχεις μάθει ν' απευδύνεσαι μόνο σε ανδρώπους που λένε «εδώ μόνο ΑΕΚ» και τίποτ' άλλο, χρησιμοποιείς ερασιτέχνες που ξέρουν αυτή τη δουλειά ●●● Παιρίνεις τον αγράμματο και χαμηλής νοητού μούνης –πληγή όμως προδυμότατο– χουλιγκάνο και τον βαφτίζεις δημοσιογράφο ●●● Οσο αυτός έχει απέναντί του τον... συνάδελφο της άλλης ομάδας, τα κουτσοκαταφέρνει ●●● Οταν έχει ν' αντι-

μετωπίσει πραγματική δημοσιογραφική [και όχι μόνο] δουλειά, αρχίζει το ρετάρισμα ●●● Ευχαριστούμε για τη Τζάμπα διαφήμιση, αγαπητοί «υπάλληλοι» ●●● Να το χει πάρει, άραγε, χαμπάρι ο Χρυσοχοΐδης ότι μια ζωή έρχεται δεύτερος και καταίρωμένος; ●●● Φιλοδόξησε να γίνει διάδοχος του Σημίτη και έφαγε τη σκόνη του Γιωργάκη ●●● Φιλοδόξησε να γίνει διάδοχος του Γιωργάκη και έφαγε τη σκόνη του Μπένι ●●● Φιλοδόξει να γίνει διάδοχος του Μπένι και πάτε όλοι «κουβά» ●●● Διαβάστε και καμία σοβαρή αρχαιολογική άποψη ●●● Το μόνο ταμείο που δια γεμίσει είναι αυτό των μπούκηδων ●

◆ Γιατί άραγε χρειάζεται η παραπληροφόρηση στον ΣΥΡΙΖΑ; Είπε ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη: «Στο πρώτο εξάμηνο του 2014, η ύφεση ήταν 0,7%. Αυτό σημαίνει ότι για να επιτευχθεί ο φετινός στόχος για μεγέθυνση του ΑΕΠ κατά 0,6%, απαιτείται τα επόμενα δύο τρίμηνα μεγέθυνση 3,8 ποσοστιαίων μονάδων. Πράγμα ανέφικτο». Το πρώτο μισό της φράσης του είναι σωστό. Πρόγραμα, το πρώτο εξάμηνο του 2014 το ΑΕΠ έπεσε κατά 0,7%. Ομως, για να πιαστεί ο επήσιος στόχος για ανάπτυξη 0,6%, το δεύτερο εξάμηνο χρειάζεται ανάπτυξη 1,9% και όχι 3,8%. Αρκεί μια απλή μαθηματική πράξη για να διαχωρισμό κράτους και Εκκλησίας. Ο Τσίπρας, αφού πρώτα έφαλε έναν ακόμη ύμνο στην «μεγάλη ιστορική και πολιτισμική αξία του Ορουσί» (φαίνεται πως οι συνεργάτες του δεν τον ενημέρωσαν για όσα αποκαλυπτικά για το δωσιλογικό ρόλο των αγιορειτών δημοσίευσε η «Κ» πριν δυο εβδομάδες), παρουσίασε τη νέα γραμμή: Ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιδιώξει τον «αναγκαίο εξορθολογισμό των σχέσεων κρά-

σαν στο 3,8%! Λεπτομέρεια θα πείτε, αλλά έχουν και οι λεπτομέρειες τη σημασία τους. ◆ Πάει και το παλιό αστικοδημοκρατικό αίτημα της (ο θεός να την κάνει) ριζοσπαστικής Αριστεράς για διαχωρισμό κράτους και Εκκλησίας. Ο Τσίπρας, αφού πρώτα έφαλε έναν ακόμη ύμνο στην «μεγάλη ιστορική και πολιτισμική αξία του Ορουσί» (φαίνεται πως οι συνεργάτες του δεν τον ενημέρωσαν για όσα αποκαλυπτικά για το δωσιλογικό ρόλο των αγιορειτών δημοσίευσε η «Κ» πριν δυο εβδομάδες), παρουσίασε τη νέα γραμμή: Ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιδιώξει τον «αναγκαίο εξορθολογισμό των σχέσεων κρά-

τους-εκκλησίας, που θα είναι ευνοϊκός και για το κράτος προκειμένου να είναι ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος, αλλά και για την ίδια την εκκλησία ώστε να επιτελέσει με καλύτερους όρους τον σημαντικότατο κοινωνικό ρόλο που έχει». Προσαρμόγες... ρεαλισμού σε όλα τα επίπεδα.

◆ Πιο προκλητικός από τον Στουρνάρα, ο Χαρδούβελης δήλωσε στο CNBC: ««Ειλικρινά οι Ελληνες ωρίμασσαν ως άτομα. Συνέδεσαν τις δημόσιες δαπάνες για συντάξεις και άλλες παροχές με τη φορολογία τους. Πλέον έρουν πως αυτοί πρέπει να πληρώνουν για τις κρατικές δαπάνες. Αυ-

τό είναι ένα δείγμα μεγάλης ωρίμαστης για έναν πληθυσμό που υποφέρει». Ο βιούρδουλας των δανειστών και των κυβερνήσεων-υποχειριών τους «ωρίμασε» τον ελληνικό λαό, που

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Ελλάδα του κυρίου Σαμαρά κινείται με ταχύτητα προς τα πίσω, σε μια Ευρώπη που κάνει, έστω και δειλά, βήματα προς τα εμπρός. Γιατί, επιτέλους, συνειδητοποιεί ότι η λιτότητα, εκτός από ατελέσφορη και αδιέξοδη στην αντιμετώπιση της κρίσης, τώρα αποδεικνύεται και επικίνδυνη (...). Μαζί μας συντάσσονται οι δυνάμεις του αύριο που, με αφετηρία τον πολύπαθο ευρωπαϊκό Νότο, σταδιακά κάνουν την παρουσία τους δύο και πιο πολύ αισθητή. Γίνεται, πια, συνειδηση στην Ευρώπη ότι ο νεοφιλελευθερισμός απέτυχε και ότι ο μόνος ρεαλιστικός δρόμος για την έξοδο από την κρίση είναι ο προσδευτικός δρόμος.

Αλέξης Τσίπρας

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

σης για να αποκατασταθεί η σταθερότητα.

Αλέξης Τσίπρας

Αν οι πολίτες προτιμήσουν τα γλυκά ψέματα από τις σκληρές αλήθειες, θα πέσουν από τη μία αποτυχία στην άλλη και οι αποσταθεροποιητικοί παράγοντες του λαϊκισμού και του εξτρεμισμού, με τις εύκολες λύσεις που προσφέρουν, θα καταστρέψουν την κοινωνία και τη δημοκρατία.

Αντώνης Σαμαράς

Η κυβέρνηση λέει δύσκολες αλήθειες και οιγωνίζεται έχοντας απέναντι ξένους εταίρους, ενώ η αντιπολίτευση λέει εύκολ

■ ΣΥΡΙΖΑ

Πρόγραμμα διαχείρισης της κινεζοποίησης

Ηκόντρα μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ Σαμαρά και Τσίπρα, για το πόσο «κοστολογούνται» τα μέτρα που ανακοίνωσε ο τελευταίος με την ομιλία του στη Θεσσαλονίκη, έκρυψε εντελώς την ουσία της μεγαλύτερης κωλοτούμπας που έχει κάνει μέχρι τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ, παρουσιάζοντας ένα πρόγραμμα απόλυτα ενταγμένο στη «μηνυμονιακή» λογική, ένα πρόγραμμα διαχείρισης του ελληνικού καπιταλισμού και της κινεζοποίησης που έχει επιβληθεί στον ελληνικό λαό.

Αρκεί να αναφέρουμε μόνο ότι οι λέξεις «αναδιανομή εισοδήματος», που άλλοτε αποτελούσαν το ευαγγέλιο της σοσιαλδημοκρατίας, δεν ακούστηκαν ούτε μια φορά, ούτε στην ομιλία ούτε στη συνέντευξη Τύπου του Τσίπρα. Αντίθετα, εκείνο που κυριάρχησε ήταν το «εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης», μέρος του οποίου είναι η αντιμετώπιση της «ανθρωπιστικής κρίσης» για την εξασφάλιση της «κοινωνικής συνοχής». Από όποιη αρχών, εδώ έχουμε να κάνουμε με τη θεωρία του «τρίτου δρόμου», την οποία διατύπωσε τη δεκαετία του '90 ο σοσιαλδημοκράτης Αντώνιο Γκίντενς και την έκαναν τράξη –ο καθένας με το δικό του τρόπο– ο Μπλερ στη Βρετανία, ο Σρέντερ στη Γερμανία και ο Κλίντον στης ΗΠΑ. Ο «τρίτος δρόμος» προωθούσε τη συντηρητική ανασυγκρότηση του καπιταλισμού (παγκόσμια τάση τότε), δίνοντας όμως βάρος στην «κοινωνική συνοχή», χαρακτηριστικό που υποτίθεται ότι τον διέκρινε από το νεοφιλελευθερισμό των Θάτσερ-Ρέγκαν. Ήταν υποτίθεται κάτι ανάμεσα στο σκληρό νεοφιλελευθερισμό της Σχολής του Σικάγο και το νεο-κείνοινομό που πρέσβευε έως τότε η σοσιαλδημοκρατία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, αυτό το προσαρμόζει στις συνθήκες της υπερδανεισμένης και υπό σκληρή επιτήρηση καπιταλιστικής Ελλάδας. Η προγραμματική του πρόταση, όπως τη διατύπωσε ο Τσίπρας, κινείται σε τρεις άξονες:

1. Απόλυτος σεβασμός στις υποχρεώσεις έναντι των δανειστών και προσπάθεια επαναδιαπραγμάτευσης των όρων του δανεισμού.

2. Ενα πρόγραμμα φιλοανθρωπικών δράσεων για τα πλέον εξαθλιωμένα στρώματα του ελληνικού λαού.

3. Μια σχετική χαλάρωση της πολιτικής των μηνημονίων, στο βαθμό που το επιτρέπει η δημοσιονομική κατάσταση και υπό τον όρο ότι ο προϋπολογισμός θα είναι πάντοτε ισοσκελισμένος, δεθαντούσαντας ελεύθερα και δεθαντούσαντας ελεύθερα και δεθαντούσαντας ελεύθερα.

Αυτά που προβλέπονται στο δεύτερο και τον τρίτο άξονα είναι εντελώς αποδεσμευμένα από τη διαχείριση του χρέους. Υποτίθεται ότι θα καλυφθούν αποκλειστικά με εθνικούς πόρους, ανεξάρτητα από την πορεία της επαναδιαπραγμάτευσης του χρέους, το οποίο θα αποπληρώνεται κανονικά, όπως προβλέπεται στις δανειακές συμβάσεις, έως ότι επιτευχθεί νέα συμφωνία, οι δανειακές συμβάσεις θα εφαρμοστούν στο ακέραιο.

Η περίοδος που ο ΣΥΡΙΖΑ με μια νομοθετική κίνηση θα καταργούσε τα μηνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους παρήλθε ανεπιτρεπτί. Η περίοδος που ο ΣΥ-

ΡΙΖΑ πρώτα θα κατήγγελε τις δανειακές συμβάσεις και μετά θα απαιτούσε την επαναδιαπραγμάτευσή τους ανήκει στο παρελθόν. Η εποχή που ο ΣΥΡΙΖΑ θα απαιτούσε μορατόριο στην πληρωμή των τοκοχρεολυσίων και αν οι δανειστές δεν του το έδιναν, θα το επέβαλε μονομερώς, προκειμένου να χρηματοδοτήσει το κυβερνητικό του πρόγραμμα, ανήκει στην... προϊστορία. Τώρα κανένα μηνημόνιο δεθαντούσε (άλλωστε, τυπικά το μηνημόνιο λήγει), καμια δανειακή σύμβαση δεθαντούσε, κανένα μορατόριο στην καταβολή των τοκοχρεολυτικών δόσεων δεθαντούσε επιβληθεί μονομερώς. Ολα θα γίνουν όπως προβλέπεται από το κοινοτικό δίκαιο και τις δανειακές συμβάσεις. Με απόλυτο σεβασμό στο Σύμφωνο Σταθερότητας και τα όσα περί επιτήρησης προβλέπονται από τη «διαδικασία υπερβολικού ελεύθεριματος», στην οποία βρίσκεται η Ελλάδα.

Γ' αυτό και η λέξη που ακούστηκε πιο πολύ από το στόμα του Τσίπρα και μετά από τα στόματα του Δραγασάκη και του Σταθάκη που βγήκαν για ζύμωση σε ραδιόφωνα και κανάλια ήταν η λέξη «κοστολογήμενο». Ολα δύσταναν στην ένα μηνημόνιο δεθαντούσαν την πληρωμή των τοκοχρεολυσίων και ταυτόχρονα να μην δημιουργεί ελλείμματα που θα οδηγήσουν σε νέο δανεισμό.

Πιο μάγκες

Ναι, αλλά τι γίνεται με τον υπάρχοντα δανεισμό; Πώς θα αποπληρώνονται τα τοκοχρεολύσια; Οι μάγκες του ΣΥΡΙΖΑ θα επαναδιαπραγματούνται το χρέος και θα πετύχουν εκεί που απέτυχαν οι όχρηστοι της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ (να προσθέσουμε και τη ΔΗΜΑΡ και το ΛΑΟΣ, που έχουν συμμετάσχει σε μηνημονιακές κυβερνήσεις). Σε απλά ελληνικά, αυτό είπε ο Τσίπρας.

Εγκαταλείποντας το διλήμμα με το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ πορεύτηκε μέχρι τώρα, παραμιθάζοντας τον ελληνικό λαό (όπως είχε κάνει μέχρι το Νοέμβρη του 2011 και ο Σαμαράς με τα «Ζάπτεια»), το σύνθημα «μηνημόνιο ή ΣΥΡΙΖΑ», ο Τσίπρας διατύπωσε νέο ψευτοδιλήμμα: «Με δυο λόγια, το δίλημμα είναι: Διαπραγμάτευση ή μη διαπραγμάτευση. Ανάπτυξη ή λιτότητα. ΣΥΡΙΖΑ ή Νέα Δημοκρατία».

Επειδή όμως, το «μάγκες ή ανίκανοι» δεν οικούγεται και τόσο πιστεύετο, ο Τσίπρας έκανε μια σχετική επένδυση στο θέμα: «Είναι κρίσιμο το πώς θα πάρει η Ελλάδα να διεκδικήσει λιποτή βιώσιμη στο θέμα του χρέους. Με ποια στρατηγική, με ποιο πολιτικό σχέδιο. Θα πάρει μόνη απέναντι σε διλούς ή θα διεκδικήσει συμμαχίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο; Ή συνεργασία με τη γερμανική στρατηγική, ή ως αιχμή του δύρτα πορείας για τις αναγκαίες αλλαγές στην Ευρώπη». Ομως και αυτό από μόνο του δεν τιάνει. Ο καθένας γνωρίζει ότι στην ΕΕ ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος έχουν περισσότερους συνομιλητές (τα συντηρητικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα) από αυτούς που έχει ο Τσίπρας, απότομα μετατρέποντας τη σερβιτορική επενδυτική στην ΕΚΤ.

Ολ' αυτά είναι γνωστά, έρχονται ως αποτέλεσμα παζαριού ανάμεσα στις ισχυρότερες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ευρωζώνης (Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία) και έχουν την ταυτόχρονα και για απόλυτο σεβασμό στο Σύμφωνο Σταθερότητας, καθώς και για γοργότερη προώθηση μεταρρυθμίσεων κινεζοποίησης («ευελιξία» την ονομάζουν). Μ' αυτή τη μαύρη αντεργατική πολιτική εκστασιάζεται ο ΣΥΡΙΖΑ και τη σερβίρει στον ελληνικό λαό σαν προσδετικότητα. Είπαμε, όμως, του χρειάζεται μια ψεύτικη (ανύπαρκτη) προσδετική τάση μέσα στις κυβερνήσεις και τους μηχανισμούς της ευρωζώνης, για να ισχυριστεί

ΡΙΖΑ μπορεί να έχει επαφή και να κλείσει συμμαχίες, πετυχαίνοντας τελικά ένα καλό αποτέλεσμα στην επαναδιαπραγμάτευση του χρέους.

Ψεύτικη αισιοδοξία

Η καλλιέργεια μιας ψεύτικης αισιοδοξίας είναι απαραίτητη και για το εσωτερικό και τον πολιτικό περίγυρο του ΣΥΡΙΖΑ, επειδή σήμουρα η κωλοτούμπα ενόχλησε όλους όσους ακολούθουν τον ΣΥΡΙΖΑ τα τελευταία χρόνια. Άλλα είχαν συνηθίσει ν' ακούν και άλλα άκουσαν από τη Θεσσαλονίκη.

Κατασκευάστηκε μια φρανταστική αντιπαράθεση εντός της ΕΕ, μεταξύ συντηρητικών (με επικεφαλής τη Μέρκελ) και προοδευτικών. Οι τελευταίοι δεν κατονομάστηκαν, αλλά περιγράφηκαν ο Ολάντ, ο Ρέντσι και ο Ντράγκι! Σύμφωνα με τον Τσίπρα, «το ευρωπαϊκό πολιτικό κατεστημένο υποχρεώνεται σήμερα σε οριακές, αλλά εμφανείς, αναπροσαρμογές επιβίωσης!» Αυτό, όμως, ο Σαμαράς δεν το καταλαβαίνει και εξακολουθεί να «συντάσσεται με τις δυνάμεις του χθες που αμύνονται». Αντίθετα, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ήδη σημαντικούς συμμάχους: «Μαζί μας συντάσσονται οι δυνάμεις του αύριο που, με αφετηρία τον πολύπαθο ευρωπαϊκό Νότο, σταδιακά κάνουν την παρουσία τους σύλληπτης από το πολύ αισθητή». Οι άνθρωποι είναι για πολλές μπάτσες, δε θέλουμε να πούμε τίποτ' άλλο. Οι προτάσεις τους, λένε, «αποκτούν ολοένα και μαζικότερο ακροατήριο» στην ΕΕ!

Φέρνουν και παραδείγματα: «Τώρα παίρνει την Ευρώπη συζητά ακόμα και την απευθείας αγορά κρατικών ομολόγων, που από την αρχή είχαμε υποστηρίξει. Οπως, επίσης, συζητά και το ενδεχόμενο της επεκτατικής δημοσιονομικής πολιτικής με χαλάρωση των δημοσιονομικών στόχων, για ευρείας κλίμακας ευρωπαϊκά επενδυτικά προγράμματα και ό, τι άλλο χρειαστεί, για να αποτραπεί ο αποπληθωρισμός και ένα νέο επεισόδιο ύφεσης. Οταν εμείς προτίναμε απευθείας αγορά κρατικών ομολόγων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και επεκτατική δημοσιονομική πολιτική, οι πολιτικοί μας αντίταποι εδώ μας συντηρεύουν την αντιμετώπιση της κρίσης των αδύναμων κοινωνικά ομάδων, δεσμεύτηκε σε συγκεκριμένες φροελαφρύνσεις και εξήγγειλε ένα πλαίσιο περιστολής της ανεργίας, "πακεταρισμένα" σε μία αναπτυξιακή λογική. Τίποτα "αριστερότικο" ή "παράλογο". Και η κυβέρνηση άντε πρεπή θα προσέρχεται με

Σοβαρές δυσκολίες, όπως φαίνεται, αντιμετωπίζει ο Λευκός Οίκος στην προσπάθειά του να συγκροτήσει ένα «πλατάνιο, πολυεθνικό συνασπισμό» που θα διεξάγει τον πόλεμο εναντίον των τζιχανιστών του Ισλαμικού κράτους στην καρδιά της Μεσογείου Ανατολής. Οι υπαρκτές αντιθέσεις, τα ανταγωνιστικά και αλληλουσιγκρουόμενα συμφέροντα, οι μεγάλες δυσκολίες, οι κίνδυνοι και οι συνέπειες που εγκυμονεί αυτός ο πόλεμος, που θα είναι αναμφίβολα παρατεταμένος και αιματηρός, κάνουν τους εν δυνάμει εταίρους των Αμερικάνων σκεπτικούς, επιφυλακτικούς έως και απρόθυμους να αναλάβουν σοβαρό ρόλο σ' αυτόν τον πόλεμο.

Στις 11 Σεπτέμβρη, ο αμερικάνος υπουργός Εξωτερικών Τζον Κέρι, μετά την περιοδεία του στις αραβικές πρωτεύουσες, ανακοίνωσε ότι εξασφάλισε την υποστήριξη δέκα αραβικών χωρών, της Αιγύπτου, της Ιορδανίας, του Ιράκ, του Λιβάνου και των έξι χωρών του Κόλπου, μεταξύ των οποίων της Σαουδικής Αραβίας και του Κατάρ, χωρίς να διευκρινίσει το ρόλο που θα αναλάβει η καθεμιά. Μέχρι στηγμής, περίπου 40 χώρες έχουν δηλώσει τη συμμετοχή τους στο συνασπισμό, από τις οποίες γύρω στις 20 πήραν μέρος στη σύνοδο των υπουργών Εξωτερικών στο Παρίσι στις 15 Σεπτέμβρη, όπου συμφώνησαν να χρησιμοποιήσουν «όλα τα ανα-

Συνασπισμός απρόθυμων

γκαία μέσα» στον πόλεμο κατά του Ισλαμικού Κράτους. Δηλαδή, κάμπτοσες δηλώσεις συμμετοχής, αρκετά λιγότερες παρουσίες στη σύνοδο του Παρισιού και τίποτα συγκεκριμένο μέχρι στηγμής. Μόνο η Γαλλία έχει δηλώσει ότι θα πάρει μέρος στους αεροπορικούς βομβαρδισμούς εναντίον στόχων του Ισλαμικού Κράτους στο έδαφος του Ιράκ αλλά όχι στη Συρία. Η γερμανική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι δεν θα πάρει μέρος σε στρατιωτικές επιχειρήσεις, η βρετανική κυβέρνηση δεν έχει ακόμη διευκρινίσει τη στάση της, η κυβέρνηση της Αυστραλίας δηλώσει ότι θα στείλει 600 στρατιώτες, ενώ ο Τζον Κέρι ανακοίνωσε ότι κάποιες αραβικές χώρες θα συμμετέχουν στους αεροπορικούς βομβαρδισμούς, χωρίς να τις κατονομάσει.

Παροπλισμένη Τουρκία

Η Τουρκία, η οποία έχει εκτεταμένα σύνορα με το Ιράκ και τη Συρία και κατά συνέπεια με τα κατειλημμένα από το Ισλαμικό Κράτος εδάφη των χωρών αυτών, είναι τυπικά εντός αλλά ουσιαστικά εκτός συνασπισμού, αφού έχει απορρίψει όχι μόνο οποια-

δήποτε συμμετοχή σε στρατιωτικές επιχειρήσεις αλλά και τη χρήση των στρατιωτικών της βάσεων για αμερικανικές αεροπορικές επιθέσεις, παρά μόνο για ανθρωπιστικές πτήσεις. Γιατί ανησυχεί για τα αντίποινα και τις συνέπειες που θα προκαλέσει η συμμετοχή της στον πόλεμο, καθώς 49 Τούρκοι που συνελήφθησαν στο τουρκικό Προξενείο της Μοσούλης και 31 οδηγοί νταλίκας είναι όμηροι στα χέρια του Ισλαμικού Κράτους, ενώ παράλληλα είναι βέβαιο ότι υπάρχει άγνωστος αριθμός πυρήνων του Ισλαμικού Κράτους καθώς και συμπαθούντων στο έδαφος της. Άλλα και γιατί φοβάται την ενίσχυση των αποσχιστικών τάσεων στο τουρκικό Κουρδιστάν λόγω του αναβαθμισμένου ρόλου των Κούρδων του Ιράκ στον πόλεμο κατά του Ισλαμικού Κράτους, οι οποίοι παραμένουν προστηλωμένοι στο στόχο της δημιουργίας ανεξάρτητου κουρδικού κράτους.

Ο ρόλος του Ιράν

Εκτός συνασπισμού βρίσκεται τυπικά το Ιράν, κατ' απαίτηση προφανώς του «προαιώνιου» αντιπάλου του, της Σαουδικής Αραβίας. Στην πραγματικότητα όμως έχει ήδη αναλάβει σημαντικό ρόλο έχοντας αποστείλει

στρατιωτικούς συμβούλους και υποστηρίζοντας στρατιωτικά όχι μόνο τον ιρακινό στρατό και τις σιτικές πολιτοφυλακές αλλά και τους Κούρδους Πεσμεργκά στις επιθέσεις κατά των μαχητών του Ισλαμικού Κράτους. Στη σύνοδο της 15ης Σεπτέμβρη στο Παρίσι, στην ομιλία του ο γάλλος πρόεδρος επεσήμανε ότι «το Ιράν θα μπορούσε να είναι σύμμαχος ενάντια σε ένα κοινό εχθρό, αν παραμένει πιστό στις αρχές που επιτρέπουν έναν ειλικρινή και χρήσιμο διάλογο». Είχε προηγηθεί δηλώση του ανώτατου ηγέτη του Ιράν Αγιατολάχ Αλί Χαμενέΐ ότι οι ΗΠΑ είχαν ζητήσει από την Τεχεράνη να πάρει μέρος στον πόλεμο εναντίον του Ισλαμικού Κράτους, αλλά η πρόταση απορρίφθηκε γιατί δεν είναι «καθαρές οι προθέσεις» της Ουάσιγκτον. Απαντώντας ο Τζον Κέρι έκανε στροφή 180 μοιρών δηλώνοντας ότι «δεν θα έκλεινε ποτέ την πόρτα σε κάτι που μπορεί να λύσει ένα πρόβλημα, αν υπάρχει τρόπος να το κάνει», επιβεβαιώνοντας ότι αυτό που συμβαίνει στην πραγματικότητα, δηλαδή τη σωτηρή συνάντηση του Λευκού Οίκου στον κρίσιμο ρόλο που παίζει στρατιωτικά αυτή τη στιγμή η Τεχεράνη στο Ιράκ, η οποία πιθανότατα συνοδεύεται από κάποιο βαθ-

μό συνεργασίας και συντονισμού μεταξύ τους.

Ταυτόχρονα βέβαια το Ιράν υποστηρίζει το καθεστώς Ασαντ, το οποίο οι Αμερικάνοι θέλουν να ρίξουν (καθώς και τη Χεζμπούτ), αλλά και την ιρακινή κυβέρνηση την οποία υποστηρίζουν και οι Αμερικάνοι. Ολα αυτά επιβεβαιώνουν πόσο πολύπλοκη είναι η κατάσταση στην περιοχή και τους κινδύνους ευρύτερης ανάφλεξης που εγκυμονεί.

Τι συμβαίνει στο Ιράκ

Παρά την αντικατάσταση του διαβόητου Μαλίκι από το νέο πρωθυπουργό Χαϊτέρ αλ Αμπάντι, που προέρχεται από το ίδιο σιτικό κόμμα με τον Μαλίκι, και το σχηματισμό νέας «περιεκτικής», όπως απαίτησαν οι Αμερικάνοι, κυβέρνηση, η ιρακινή κυβέρνηση παραμένει αδύναμη και ασταθής. Ο Ομπάμα σε όλες τις δηλώσεις του μέχρι τώρα επέμενε ότι η πολυεθνική στρατιωτική επέμβαση θα περιοριστεί σε αεροπορικούς βομβαρδισμούς που θα ανοίγουν το δρόμο σε χερσαίες εγχώριες συνεργαζόμενες στρατιωτικές δυνάμεις, οι οποίες θα καταλαμβάνουν το έδαφος από το οποίο θα απωθούνται και θα αποσύρονται οι μαχητές του Ισλαμικού Κράτους.

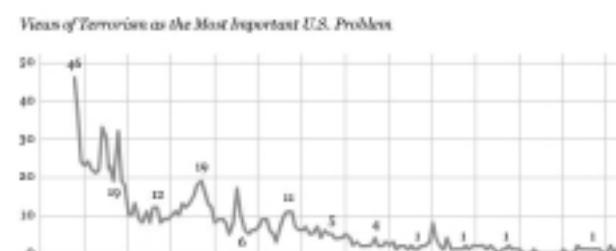
Ποιες είναι όμως αυτές οι δυνάμεις; Είναι κατ' αρχήν οι πρα-

Μακροχρόνιος πόλεμος με αβέβαιο τέλος

Διαβάζοντας τα στοιχεία που παρατίθενται στην κορυφή της σελίδας για το συνασπισμό των απρόθυμων, γεννιέται εύλογα το ερώτημα: Πώς είναι δυνατόν οι Αμερικάνοι να κατορθώσουν να χαράξουν στρατηγική νίκης στο Ιράκ και τη Συρία με τόσα αντιτιθέμενα συμφέροντα και πόλους εξουσίας, τη στιγμή που κανένας δεν είναι πρόθυμος να τους υποστηρίξει μέχρι το τέλος;

Η στρατηγική που περιέγραψε την προγονύμενη βδομάδα ο ίδιος ο Ομπάμα στο διάγγελμά του προς το έθνος (<http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2014/09/10/statement-president-isil-1>) ήταν κυριολεκτικό στον αέρα. Κι αυτό γιατί καθένας από τους τέσσερις άξονες που έθεσε είναι τουλάχιστον προβληματικός. Οι άξονες αυτοί, όπως τους παρουσιάζει το μπλογκ του Λευκού Οίκου (<http://www.whitehouse.gov/blog/2014/09/10/president-obama-we-will-degrade-and-ultimately-destroy-isil>), είναι:

1. Συστηματικοί βομβαρδισμοί όχι μόνο στο Ιράκ αλλά και τη Συρία. Πέρα από το γεγονός ότι οι βομβαρδισμοί αυτοί δεν έχουν και τόση διεθνή στήριξη (οι λόγοι αναφέρονται στην κορυφή της σελίδας), πόσο σήμουρο είναι ότι θα πλήξουν αποτελεσματικά τους τζιχανιστές (που κινούνται με σχετική άνεση μέσα στον Μέση Ανατολή). Το πρώτο ερώτημα που προκύπτει αρισταστα είναι: και τί κάνετε μέχρι σήμερα; Κι έπειτα,
2. Σχεδιασμός των «αντιτρομοκρατικών» δυνατοτήτων για να εμποδίστοιν οι επιθέσεις των τζιχανιστών. Αυτός ο άξονας περιλαμβάνει παρεμπόδιση της χρηματοδότησης, βελτίωση των πηγών πληροφορητικής, ιδεολογικό πόλεμο έχοντας ως στόχο τα καθολικούς ιερά της Συρίας και της Ιερουσαλήμ.
3. Σχεδιασμός των «αντιτρομοκρατικών» δυνατοτήτων για να εμποδίστοιν οι επιθέσεις των τζιχανιστών. Αυτός ο άξονας περιλαμβάνει παρεμπόδιση της χρηματοδότησης, βελτίωση των πηγών πληροφορητικής, ιδεολογικό πόλεμο έχοντας ως στόχο τα καθολικούς ιερά της Συρίας και της Ιερουσαλήμ.
4. Ανθρωπιστική βοήθεια στην Ιερουσαλήμ και στη Συρία για να αναστηθεί η ιερατική καταστάση στην περιοχή.

τός, για τον οποίο ο στρατηγός Μάρτιν Ντέμπσι, αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού των ΗΠΑ, δήλωσε (17/9/14) ότι οι μισές από τις 50 ταξιαρχίες του είναι ανίκανες να συνεργαστούν με τις ΗΠΑ για να πάρουν πίσω τα εδάφη που έχει κερδίσει ο Ισλαμικό Κράτος στο δυτικό και βόρειο Ιράκ και ότι οι άλλες μισές χρειάζεται να συγκροτηθούν εκ νέου με αμερικάνικη εκπαίδευση και πρόσθετο εξοπλισμό.

Εντός οι ισχυρές σπιτικές πολιτοφυλακές, οι οποίες μαζί με δυνάμεις του ιρακινού στρατού κατέφεραν να σταματήσουν την προέλαση των μαχητών του Ισλαμικού Κράτους προς τη Βαγδάτη, οι οποίες όμως δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα συνεργαστούν με τους Αμερικάνους, όταν μάλιστα ο θρησκευτικός ήγέτης των σιτών στο Ιράκ, ο Μοκτάντα αλ - Σαντρ, κάλεσε για το αντίθετο.

Είναι η ένοπλη δύναμη των Κούρδων, οι Πεσμεργκά, οι οποίοι μαζί με τις σπιτικές πολιτοφυλακές και δυνάμεις του ιρακινού στρατού κατέφεραν να εμποδίσουν την κατάληψη της πρωτεύουσας του ιρακινού Κουρδιστάν Αρμπιτλ από το Ισλαμικό Κράτος και να ξανακερδίσουν κάποια εδάφη που έχαν καταληφθεί από τους μαχητές του, με την υποστήριξη βέβαια των αμερικάνικων αεροπορικών βομβαρδισμών. Ωστόσο, οι πιθανότητες να ρίξουν τις περιορισμένες δυνάμεις τους σε συγκρούσεις σε σουνιτικές και σπιτικές επαρχίες του Ιράκ είναι από ελάχιστες έως ανύπαρκτες, γιατί αυτό που τους ενδιαφέρει είναι να κρατήσουν και να προστατέψουν τα εδάφη τους, με στόχο πάντα τη δημιουργία ανεξάρτητου κράτους.

Παράλληλα, σύμφωνα με ρεπορτάρια του «Reuters» (16/9/14), βρίσκονται σε εξελιξη επαφές και διαπραγματεύσεις Αμερικάνων και ιρακινών αξιωματούχων με σουνίτες φύλαρχους με στόχο την ανασυγκρότηση σουνιτικών πολιτοφυλακών που θα συνεργαστούν στον πόλεμο εναντίον του Ισλαμικού Κράτους. Ενας από τους ισχυρότερους φύλαρχους που παίζει διαμεσολαβητικό ρόλο σ' αυτές τις διεργασίες είναι ο Αχμέντ Αμπάτ Ρίσα, ο οποίος υπήρξε επικεφαλής του διοικότου κινήματος των «Επαγρυπνούντων», που πολέμησε την Αλ Κάιντα στο Ιράκ, με την στρατιωτική υποστήριξη και τη χρηματοδότηση των Αμερικάνων.

Ομως, όπως επισημαίνει το προσαναφερόμενο ρεπορτάρια, «το σχέδιο δεν είναι καθόλου εύκολο, καθώς πολλοί σουνίτες θεωρούν τους «Επαγρυπνούντες» αποτυχία και προδοσία και βλέπουν την κυριαρχία του σουνιτικού Ισλαμικού Κράτους στο κυρίως σουνιτικό βόρειο και δυτικό Ιράκ ως το μικρότερο από τα δύο κακά». Γι αυτό ακριβώς το λόγο αμερικάνοι και ιρακινοί αξιωματούχοι δηλώνουν ότι δεν πρόκειται για αναβίωση των «Επαγρυπνούντων», αλλά για προσπάθεια δημιουργίας μιας «Εθνικής Φρουράς», στην οποία θα ενσωματωθούν οι σουνιτικές πολιτοφυλακές και η οποία θα αναλάβει την προστασία των περιοχών τους στα πλαίσια της αποκέντρωσης των δυνάμεων Ασφαλείας και της απόδοσης του ιρακινού στρατού απ' αυτές. Ωστόσο, ακόμη κι αν υλοποιηθεί το σχέδιο αυτό, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι σουνιτικές πολιτοφυλακές, πολλά μέλη των οποίων πολέμησαν εναντίον των αμερικάνικων δυνάμεων κατοχής και έχουν δεσμούς ή είναι νοοταλιγοί του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν, θα συνεργαστούν με τους Αμερικάνους.

Με άλλα λόγια, η κατάσταση που επικρατεί στο Ιράκ, εκτός όλων των άλλων, περιπλέκει ακόμη περισσότερο τα πράγματα και κάνει δυσκολότερο το εγχείρημα του Λευκού Οίκου. Γι αυτό και ο Λευκός Οίκος φαίνεται να αλλάζει ρότα και από το «όχι στρατεύματα στο Ιράκ» που επα-

νολάμβανε μονότονα ο Ομπάμα το τελευταίο διάστημα, περνά στο ίσως χρειαστεί κάποιοι από τους 1.600 στρατιωτικούς «συμβούλους» που έχουν αναπτυχθεί από τον Ιούνιο στο Ιράκ να πάρουν μέρος σε στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον του Ισλαμικού Κράτους, όπως δήλωσε ο αμερικάνικος υπουργός πολέμου ενώπιον της Επιτροπής Ενοπλών Υπηρεσιών της Γερουσίας στις 16 Σεπτέμβρη.

Το διάλημμα της Συρίας

Εξίσου, αν όχι περισσότερο, πολύπλοκη είναι η κατάσταση στη Συρία. Ο Ομπάμα δηλώνει ότι δεν θελει συνεργασία με το καθεστώς Ασαντ, εμμένοντας συνεπώς στην πολιτική ανατροπής του, και ζητά από το κογκρέσο χρήματα για την εκπαίδευση και τον εξοπλισμό της αντιπολίτευσης ως το καλύτερο αντίβαρο απέναντι στους εξτρεμιστές όπως το Ισλαμικό Κράτος. Όμως ο ισχυρότερος στρατιωτικά αντίπαλος σήμερα του Ισλαμικού Κράτους είναι ο συριακός στρατός, ενώ στις εκπονήσεις στην πολιτική ανατροπής του, και ζητά από το κογκρέσο χρήματα για την εκπαίδευση και τον εξοπλισμό της αντιπολίτευσης ως το καλύτερο αντίβαρο απέναντι στους εξτρεμιστές όπως το Ισλαμικό Κράτος.

Η μετριοπαθής αντιπολίτευση για την οποία μιλά ο Λευκός Οίκος είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη πολιτικά και στρατιωτικά. Ο υποτιθέμενος κοσμικός Ελεύθερος Συριακός Στρατός, στον οποίο προσβλέπουν οι ΗΠΑ και έχουν ποικιλοτρόπως στηρίξει, έχει υποστεί ήττες, έχει χάσει εδάφη κυρίως από το Νούσρα και το Ισλαμικό Κράτος και πάρα πολλούς μαχητές, που έχουν περάσει κυρίως στις γραμμές του Ισλαμικού Κράτους και του Νούσρα. Παράλληλα, εξακολουθεί να συνεργάζεται σε στρατιωτικές επιχειρήσεις με το Νούσρα και άλλες ισλαμικές ομάδες, ακόμη και με το Ισλαμικό Κράτος.

Μια τελευταία εξελίξη, που δυσκολεύει ακόμη περισσότερο τους σχεδιασμούς του Λευκού Οίκου, είναι, σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο (12/9/14), το οποίο επικαλείται το Συριακό Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, η υπογραφή συμφωνίας εκεχειρίας ανάμεσα στο Ισλαμικό Κράτος και τους άλλους αντάρτες σε πρόστιο της Δαμασκού για πρώτη φορά μετά τον εμφύλιο που έσπασε μεταξύ τους από τον περασμένο Γενάρη με χιλιάδες νεκρούς αντάρτες. Με βάση τη συμφωνία «οι δύο πλευρές θα σεβαστούν την εκεχειρία μέχρι να βρεθεί μια τελική λύση και υπόσχονται να μην επιτίθεται ο ένας στον άλλο, γιατί θεωρούν ότι ο κύριος εχθρός τους είναι το καθεστώς Ασαντ». Μια μέρα αργότερα, στις 13 Σεπτέμβρη, ο ίδιος του Ελεύθερου Συριακού Στρατού, συνταγματάρχης Ριάντ αλ Ασαντ, σε δηλώσεις του τόνισε ότι προτεραιότητα παραμένει η ανατροπή του καθεστώτος Ασαντ και ότι ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός δεν θα συνεργαστεί με τις ΗΠΑ χωρίς εγγυήσεις ότι δεσμεύονται για την ανατροπή του.

Από την πλευρά του, ο Λευκός Οίκος δηλώνει ότι θα εκπαιδεύσει 5.000 Σύρους σε βάση της Σοιουδικής Αραβίας, που θα πάρουν μέρος στον πόλεμο κατά του Ισλαμικού Κράτους στη Συρία, οι μαχητές του οποίου, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της CIA, υπολογίζονται σε 20.000 - 30.000. Το πότε, το πώς και το τι ρόλο μπορεί να παιξουν παραμένει ζητούμενο.

Συν τοις άλλοις, τίθεται από διάφορες πλευρές και κυρίως από τη Ρωσία ζήτημα παραβίασης της διεθνούς νομιμότητας σε περίπτωση αμερικάνικων αεροπορικών επιθέσεων στο έδαφος της Συρίας χωρίς τη συγκατάθεση της συριακής κυβέρνησης ή απόφαση του ΟΗΕ.

Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο των μακελάρηδων και ο νέος διασυρμός των δωσίλογων

Την προηγούμενη Παρασκευή,

το Αλ Τζαζίρα¹¹ δημοσίευσε εμπιστευτική επιστολή της εισαγγελέας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (ΔΠΔ) της Χόγης Φατού Μπενουσόντα, με την οποία ζητά από την Παλαιστινιακή Αρχή (ΠΑ) να επιβεβαιώσει την έγκριση σε αίτημα που είχαν καταθέσει στις 25 Ιουλίου ο γενικός εισαγγελέας της ΠΑ Ισμαήλ Τζαμπτρ και ο υπουργός Δικαιοσύνης της ΠΑ Σάλεμ αλ-Σάκα για ενεργοποίηση της προκαταρκτικής διαδικασίας διερεύνησης εγκλημάτων πολέμου κατά την τελευταία επιδρομή των σιωνιστών στη Γάζα, κάτι που

των πολέμου από τους σιωνιστές.

Ο εμίρης του Κατάρ, που ελέγχει το Αλ Τζαζίρα και στηρίζει διπλωματικά τη Χαμάς, αποφάσισε για μια ακόμη φορά να τους υποστηρίξει την καταρατηρητική περίπτωση καλυτερίας της ΠΑ, προκειμένου να διαπραγματεύσει την πολιτικό παρελθόν του Αμπάτ και η ΠΑ υπάκουε πιστά. Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση καλυτερίας της ΠΑ, προκειμένου να βοηθήσει το Ισραήλ, ήταν η μη στήριξη της έκθεσης του δικαστή του ΟΗΕ Γκολντστόρου για τα εγκλήματα των Ισραηλινών το 2009 στη Γάζα. Για τα μάτια του κόσμου, λες και απευθύνεται σε Χαχόλους, ο Αμπάτ διέταξε ΕΔΕ ενάντια στους... αξιωματούχους που καθυστέρησαν να προσυπογράψουν την έκθεση!

Οι Αμερικάνοι δε θελουν σε καμία περίπτωση να ανοίξει ούτε μια μικρή χαραμάδα διερεύνησης και εκδίκασης ισραηλινών εγκληματικών πράξεων στο περάστιο προστατευτικό τείχος ασυλίας που έχουν απλώσει τα διεθνή μίντια μπροστά από το Ισραήλ. Άλλωστε, αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα έπρεπε αυτόματα να εξεταστούν εκατοντάδες παραβιάσεις του Ισραήλ, που επισημαίνει κάθε χρόνο η ίδια η Συνέλευση του ΟΗΕ. Αυτόματα θα άρχιζε να ξηλώνεται το πουλόβερ και τότε οι ΗΠΑ θα έπρεπε να σταματήσουν τη διαδικασία αμέσως, χωρίς

Συνέπεια της ήττας

Από τις κωλοτούμπες που συνεχώς κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, αυτή του περασμένου Σαββατοκύριακου ήταν η πιο θεαματική. Κάτι σαν τη θεαματική έξοδο που επιφυλάσσουν για το φινάλε οι αθλητές της ενόργανης γυμναστικής. Τότε που τα δίνουν όλα και μετά καρφώνονται στο έδαφος.

Πολλά απ' αυτά που καταλογίζει στον ΣΥΡΙΖΑ η κυβέρνηση, ιδιαίτερα με την ανάλυση που επιχείρησε εσπευσμένα το υπουργείο Οικονομικών, είναι σωστά. Καταδεικνύουν όχι τη διάλυση της οικονομίας που θα προκαλέσει ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά το δημαγωγικό χαρακτήρα των όσων εξήγγειλε.

Το σύνολο των φιλικών προς την κυβέρνηση ΜΜΕ δεν την ακολούθησε στην κινδυνολογία. Αναπαρήγαγε το λόγο της, αλλά μέχρις εκεί. Παράλληλα αναπαρήγαγε και το λόγο του ΣΥΡΙΖΑ, σε μια τακτική ίσων αποστάσεων. Πολλά απ' αυτά τα ΜΜΕ επιδαψίλευσαν και επαίνουν προς τον ΣΥΡΙΖΑ για τη ρεαλιστικότητα του προγράμματός του, το οποίο δεν μπορεί να θεωρείται *casus belli*. Εδώ δεν το θεώρησε *casus belli* ο Ντράγκι, όπως με καμάρι και σιγουριά τόνισε ο Τσίπρας.

Τα αστικά ΜΜΕ πρόσεξαν πολύ καλά αυτό που στα γρήγορα είπε ο Τσίπρας: «Κόκκινη γραμμή» είναι μόνο το φιλανθρωπικό πρόγραμμα. Όλα τα υπόλοιπα είναι συνάρτηση των δυνατοτήτων της οικονομίας, η οποία πρέπει να κινείται με μηδενικά ελλείμματα και χωρίς να θέτει σε διακινδύνευση τις σχέσεις με τους δανειστές. Το πάρω το μήνυμα, γι' αυτό και έθαψαν το τσεκούρι του πολέμου, που έσειαν κάθε φορά που ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε ανάλογες παρουσιάσεις στο πρόσφατο παρελθόν. Ο ΣΥΡΙΖΑ δικαιούται να κυβερνήσει, είναι το μήνυμα που περνάνε πλέον τα αστικά ΜΜΕ.

Γιατί δικαιούται να κυβερνήσει; Γιατί είναι η μόνη αστική πολιτική δύναμη εξουσίας που έχει επαφή με τον ελληνικό λαό. Εκείνη που μπορεί να παρατείνει, χωρίς καταστολή, την άκρα του τάφου σιωπή που βασιλεύει στην ελληνική επικράτεια.

Αυτές είναι οι συνέπειες της ήττας. Ενα σοσιαλδημοκρατικό κόμμα εμφανίζεται μ' ένα πρόγραμμα που δε διαφέρει σε τίποτα από τον «τρίτο δρόμο» του Μπλερ, που δε θυμίζει σε τίποτα τις διακρίσεις της σοσιαλδημοκρατίας τη δεκαετία του '80, μ' ένα πρόγραμμα διαχείρισης της κινεζοποίησης, χωρίς να αμφισβητήσει στο ελάχιστο τα συμφέροντα του κεφαλαίου, και εισπράττει εργατική και λαϊκή υποστήριξη.

Οπου δεν υπάρχει εμπιστοσύνη στη δύναμη του αγώνα, αναπτύσσεται ο πολιτικός μεσσιανισμός, ακόμα κι αν ο μεσσίας είναι ψωραλέος και όχι λαμπρός. Αυτή η αντίφαση (μια δεξιά σοσιαλδημοκρατία, όπως ο σπηλερινός ΣΥΡΙΖΑ, να κερδίζει την εμπιστοσύνη των εργαζόμενων στρωμάτων) δείχνει παραστατικότατα την ανάγκη της δουλειάς στην κατεύθυνση της ταξικής ανασυγκρότησης, πυρίνας της οποίας δεν μπορεί παρά να είναι η πολιτική συγκρότησης της εργατικής τάξης.

✓ Σιγά που θ' άφηνε ο Σαμαράς τον Τσίπρα να του κλέψει τη θεία χάρη, την οποία έχουν αποκλειστικότητα να απονέμουν οι καλόγεροι του Αγίου Ορους (έχουν συμβόλαιο με το Θεό, επικυρωμένο με χρυσόβουλα βυζαντινών αυτοκρατόρων, με φιρμάνια οθωμανών σουλτάνων, ακόμη και με διατογές των ναζιστικών αρχών κατοχής). Βλέποντας ότι ο Τσίπρας θα παιχνίζει μέχρι απόδια το χαρτί της ευσέβειας (ακόμη και την παλιά θέση για διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος πέταξε στα σκουπίδια, μιλώντας από το βήμα της ΔΕΘ), έβαλε μπροστά τα μεγάλα μέσα. Φόρεσε λευκά γάντια και στήθηκε μπροστά στο φακό για να παραλάβει με ευλάβεια χειρόγραφο της Καινής Διαθήκης του 12ου αιώνα, που επαναπατρίστηκε από το Μουσείο Γκετί και θα επιστραφεί στη Μονή Διονύσου του Ορους, αφού πρώτα εκτεθεί στο Χριστιανικό Μουσείο. Ο γηγεμόνος, πιστός στη χιλιόχρονη παράδοση-συμβόλαιο με το Θεό (που περνάει από το γλείψιμο της εκάστοτε εξουσίας), ζήτησε από τον Σαμαρά να μεταφέρει ο ίδιος το χειρόγραφο στο μοναστήρι το Νοέμβρη. Οπότε προβλέπεται λαμπρή τελετή, σε απευθείας μετάδοση από τα κανάλια. Πού να φτουρήσει τώρα ο Τσίπρας... Άλλωστε, το «πατριτής-θρησκεία-οικογένεια» αποτελεί προνόμιο της Δεξιάς από καταβολής νεοελληνικού κράτους. Μόνο που εκλογικά θαύματα δε γίνονται. Κι όταν δακρύζει καμιά εικόνα, το πογκάρι του παπαδαριού γεμίζει, όχι οι κάλπες πολιτικών που καταρρέουν.

■ Εγιναν ρόμπες

Όταν η συγκυβέρνηση έβαλε λουκέτο στην ΕΡΤ, χρησιμοποίησε σαν προπαγανδιστικό όπλο της το νόμο για τη δημιουργία νέας κρατικής τηλεόρασης, ο οποίος προέβλεπε ανεξαρτησία από την κυβέρνηση, η οποία υποτίθεται ότι κατοχυρώνεται μέσω του τρόπου εκλογής του Εποπτικού Συμβουλίου και του Διοικητικού Συμβουλίου (μέσω διαγωνισμού με τη συμμετοχή ιδιωτικής εταιρίας συμβούλων και ΑΕΙ). Κάποιοι μπορεί να έχαψαν αυτό το παραμύθι, όμως μια ματιά στα δελτία ειδήσεων μπορούσε να πείσει τον καδένα ότι η ΔΤ και στη συνέχεια η ΝΕΡΙΤ ήταν κυβερνητική ντουντούκα. Με απροκάλυπτο τρόπο, ιδιαίτερα μετά την απομονώση του Προκοπάκη και την τοποδέσηση ως προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου του Μακρυδημήτρη, που ήταν επιλογή του Μαξίμου.

Μετά ήρθε η νέα νομοθετική ρύθμιση, η οποία κατάργησε το φερετζές της ανεξαρτησίας, μεταφέροντας την ευδύνη για το διορισμό του Εποπτικού Συμβουλίου στη διάσκεψη των προέδρων της Βουλής. Αυτό εξόργισε ακόμη και την ΕΒΥ, η οποία είχε συμβιβαστεί με τη δημιουργία της ΝΕΡΙΤ και είχε εγκαταλείψει τους απολυμένους της ΕΡΤ.

Και φτάσαμε στα της Θεσσαλονίκης. Η Βούλτεψη (τέρας οξύνοιας!) διέταξε να μην μεταδοθούν ομιλία και συνέντευξη του Τσίπρα, για να μην βρίσκεται στην επικαιρότητα δυο μέρες. Το αποτέλεσμα ήταν να παραιτηθούν ο (δεξιός) πρόεδρος και διευθύνοντας σύμβουλος της ΝΕΡΙΤ Μακρυδημήτρης και ο αναπληρωτής του Μορώνης, καταγέλλοντας off the record παρέμβαση στο έργο τους. Το χειρότερο ήταν πως χάρη στις... ταρζανίες της Βούλτεψη έγινε τόσος ντόρας που όλα τα ιδιωτικά κανάλια μετέδωσαν απευθείας και τις δυο εμφανίσεις του Τσίπρα, ο οποίος εξασφάλισε τζάμπα διαφήμιση από την ίδια την κυβέρνηση!

Το Σαββατοκύριακο η συγκυβέρνηση έγινε ρόμπα και τη Δευτέρα το πρωί η Βούλτεψη πήρε σύβραντα τα ερτζιανά για την «εξηγήσεις» ότι... δεν υπήρχε κυβερνητική παρέμβαση, αλλά απόφαση της ΝΕΡΙΤ, με βάση τις εκτιμήσεις των στελεχών της! Λίγη ώρα αργότερα, ήρθε να την... επιβεβαιώσει ο Χωμενίδης, διορισμένος ως μέλος του Εποπτικού Συμβουλίου, που με επιστολή του προέδρου του παραιτήθηκε, καταγέλλοντας «ευδεία κυβερνητική παρέμ-

βαση, η οποία αμφισβήτησε στον πρόεδρο και διευδύνοντα σύμβουλο της ΝΕΡΙΤ τη δυνατότητά του να επιλαμβάνεται ζητημάτων, που ανήκουν αποκλειστικά και μόνον στην αρμοδιότητα μιας Δημόσιας –και ανεξάρτητης από κόμματα και πολιτικά πρόσωπα– Ραδιοτηλεόρασης! Ποιος είναι ο πρόεδρος στον οποίο έστειλε την επιστολή παραίτησης ο Χωμενίδης; Ο περιβόλιος Φορτσάκης, νέος πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθήνας, ο οποίος φυσικά δεν παραιτήθηκε. Αλιμονο...

■ Έχει αξία το τίποτα;

Προκειμένου να φανεί ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει συμμάχους στην πορεία διεκδίκησης της εξουσίας, δίνουν αξία ακόμη και στο τίποτα. Ολόκληρη συνέπεια της Βουδούρη στην Εφέση, για να φανεί ότι είναι... αρχηγός κόμματος. Ποιου κόμματος; Της «Κοινωνίας Πρώτα», η οποία βρίσκεται «σε φάση οργανωτικής ανάπτυξης», όπως απάντησε σε σχετική ερώτηση του δημοσιογράφου [λέμε τώρα] που καλύπτει το ρεπορτάζ ΣΥΡΙΖΑ [χωρίς να κρατάει ούτε τα προσχήματα]. Ο Βουδούρης μοιστράρεται ως εκείνος που δα πάρει τους... κεντροαριστερούς ψηφοφόρους, οι οποίοι δε δέλουν να έχουν καμιά σχέση με τον Σαμαρά ή τον Βενιζέλο, και δα τους οδηγήσει σε «συμμαχία με την Αριστερά». Ποιος; Ο άνθρωπος που τον έκανε μια χαψιά ο Τατούλης. Είπαμε, όμως, όταν δεν υπάρχουν πραγματικοί υποψήφιοι σύμμαχοι, δίνεται αξία στο τίποτα.

■ Γελοίος

Ο τάφος της Αμφίπολης έχει γίνει φετίχ για τον Σαμαρά, που δεν μπορεί καν να αυτοπροστατεύει από τη γελοιότητα. Και καλά οι εδνικιστικές κορόνες, η τοποδέσηση της Παναγιωταρέα σε δέση... εκπροσώπου

Τύπου της ανασκαφής που εκδίδει καθημερινά δελτία Τύπου (άλλη μια παγκόσμια πρωτοτυπία!), τα περί... οιωνού που προδικάζει έξιδο από την κρίση και οι ανάλογες καθημερινές φαιδρότητες. Ομως να σηκώνεται κοτζάμ πρωδημοπούρος, να πηγαίνει σε εκδήλωση στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο και να δηλώνει ότι η ολοκλήρωση των ανασκαφών εργασιών στην Αμφίπολη δια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
πως όλοι αυτοί υιοθετούν θέσεις που πρώτος ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσίασε και γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να κάνει μια επιτυχημένη διαπραγμάτευση του χρέους, εν αντιθέσει με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ που έχουν δεθεί με τη... χρεοκοπημένη Μέρκελ!

Το πήγε και παραπέρα ο Τσίπρας. Περίπου προεξόφλησε, ότι οι δανειστές θα προτιμήσουν να επαναδιαπραγματευθούν με τον ΣΥΡΙΖΑ και όχι με τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου! Είπε χωρίς να κοκκινίζει από ντροπή: «Αν εσείς ήσασταν στην πλευρά των εταίρων και γνωρίζατε ότι αυτή η κυβέρνηση, η σημερινή κυβέρνηση, δεν έχει λαϊκή στήριξη, είναι μια κυβέρνηση του δεύτερου και του τέταρτου κόμματος με βάση τα αποτελέσματα των ευρωπαϊκών εκλογών και μια κυβέρνηση που φυσιολογικά έχει χρονικό ορίζοντα ζωής έως το Μάρτιο που είναι η προεδρική εκλογή, τι θα επιλέγατε; Να κάνετε μια συμφωνία με αυτή την κυβέρνηση η οποία έχει περιορισμένο χρόνο ζωής και καμία αξιοποιητική, καμία δυνατότητα να επιμηκύνει το χρόνο της, εντέλει καμία αντιστοίχιση με τη λαϊκή βουλησης ή να έρθετε σε μία συμφωνία με μια κυβέρνηση η οποία θα αντιπροσωπεύει την πλειοψηφία του ελληνικού λαού».

Το κρατάμε αυτό στα υπόψη, για να το θυμίσουμε στον ΣΥΡΙΖΑ όταν η συγκυβέρνηση υπογράψει τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους. Άλλα ξέρουμε ποια θα είναι τότε η απάντηση, μιας την έχει πει ο Γ. Σταθάκης: η αναδιάρθρωση με επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής και μείωση των επιτοκίων είναι θετική, όμως δεν καθιστά το χρέος βιώσιμο. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα ζητήσει νέα διαπραγμάτευση μόλις γίνει κυβέρνηση, ώστε να διαπραγματευθεί αυτά που δεν διαπραγματεύθηκαν οι Σαμαράς-Βενιζέλος. Μόνο που αυτό το παραμυθάκι μόνο μικρά παιδιά μπορεί να πειστεί. Με τι αξιώσεις θα μπορεί μια νέα κυβέρνηση να ζητήσει επαναδιαπραγμάτευση ενός χρέους που μόλις έχει αναδιαρθρωθεί; Το πολύ να θέσει αυτό το θέμα (για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης και μόνο) και να το αφήσει να παραπεμφεί στις ελληνικές καλένδες.

Άλλωστε, η ίδια η μορφή της επαναδιαπραγμάτευσης που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ ισοδύναμει με παραπομπή στις ελληνικές καλένδες: διεθνής διάσκεψη για το χρέος, που θα διαγράψει το μεγαλύτερο μέρος της ονομαστικής αξίας του ελληνικού χρέους, «ρήτρα ανάπτυξης» στην αποπληρωμή του υπόλοιπου, περίσσοδο χάριτος (μορατόριουμ) στην εξυπηρέτησή του, για την άμεση εξοικονόμηση πάρων για την ανάπτυξη, εξαίρεση του προγράμματος δημόσιων επενδύσεων από τους περιορισμούς του Συμφόνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, συμφωνία για «Ευρωπαϊκό New Deal», με δημόσιες επενδύσεις για την ανάπτυξη και χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Για να γίνουν όλ' αυτά και ιδιαίτερα η διάσκεψη για διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, θα πρέπει να συμφωνήσουν όλες οι ιμπριολιστικές κυβερνήσεις, να πάνε στα κοινοβούλια τους, να πάρουν εγκρίσεις για διαγραφή χρέους (μην ξεχνάμε ότι το δάνειο του πρώτου μηνημονίου έχει δοθεί από κράτη και όχι από τον EFSF), να κάνουν τα μεταξύ τους παζάρια για το ποιο κράτους χρέος

■ ΣΥΡΙΖΑ

Πρόγραμμα διαχείρισης της κινεζοποίησης

Θα διαγράψουν και σε τι ποσοστό και μετά να αναθεωρήσουν τη Συνθήκη της ΕΕ. Οποιος έχει ελάχιστη γείωση με την πραγματικότητα μπορεί να καταλάβει ότι αυτό είναι ανέφικτο στο ορατό μέλλον. Αντίθετα, η εξαίρεση του προγράμματος δημόσιων επενδύσεων από τους περιορισμούς του Συμφόνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, την οποία κουτοπόνηρα ο Τσίπρας αναμηνύει με τα του χρέους, μπορεί να γίνει σε μια σύνοδο κορυφής, η οποία θα ερμηνεύσει το Σύμφωνο Σταθερότητας. Μπορεί να γίνει όχι γιατί θα ζητήσει μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά γιατί ήδη το έχει ζητήσει ανοιχτά ο Ρέντσι, ενώ καλυμμένα και ο Ολάντ. Η Γερμανία δεν το έχει αποδεχτεί ακόμη, το παζάρι συνεχίζεται (ερήμην του ΣΥΡΙΖΑ και της συγκυβέρνησης, φυσικά – σηγά μην τους αναγνωρίσουν ως ισότιμους σ' ένα τέτοιο παζάρι οι γηγέτεις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ) και ενδέχεται να υπάρξει συμφωνία, ακόμη και πριν σχηματίσει κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ.

Σε μια τέτοια περίπτωση θα βγουν και θα πουν ότι η συντηρητική Ευρώπη αναγκάστηκε να αποδεχτεί την προοδευτική πρότασή τους, ποντάροντας στο ότι ο κόσμος δεν παρακολουθεί στενά τις διεθνείς εξελίξεις και δεν γνωρίζει ότι το αίτημα έχουν υποβάλει η Ιταλία και η Γαλλία που θέλουν να στηρίξουν τα μονοπάλια τους που πλήγησαν από την κρίση.

Σε κάθε περίπτωση, όπως διευκρίνισε σε μακροσκελή δήλωσή του ο Ε. Τσακαλώτος, κακώς η κυβέρνηση στην κοστολόγηση που έκανε το υπουργείο Οικονομικών προσέθεσε και τα 4 δισ. για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που ανακοίνωσε ο Τσίπρας, διότι «αν διάβαζαν άλλη μια φορά την ομιλία του Αλ. Τσίπρα, θα έβλεπαν ότι το ζήτημα αυτό τέθηκε από τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ ως αντικείμενο διαπραγμάτευσης και όχι ως δρεσο μέτρο του Εθνικού Σχεδίου Ανασυγκρότησης». Πράγματι έτσι είναι, έτσι το είπε ο Τσίπρας (θα δώσουμε 4 δισ. για το ΠΔΕ εάν λυθεί το θέμα του χρέους), όμως αυτό δεν είναι για καμάρι. Για πρώτη φορά ο ΣΥΡΙΖΑ βγαίνει και εξαρτά τη χρηματοδότηση των δημόσιων επανδύσεων από την πορεία αποπληρωμής του χρέους: αν μας διαγράψουν το μεγαλύτερο μέρος του χρέους, θα μπορέσουμε να ενισχύσουμε το ΠΔΕ με 4 δισ. Αν δεν μας διαγράψουν χρέος ή μέχρι να μας διαγράψουν, το ΠΔΕ θα είναι νεκρό, όπως είναι και τώρα, γιατί θα πρέπει τα λεφτά που συγκεντρώνει το κράτος να πηγαίνουν για την αποπληρωμή των τοκοχρεολυτικών δόσεων! Ολα αυτά τα... ηρωικά που έλεγαν μέχρι τώρα, ότι θα επιβάλουν μονομερές μορατόριο στην αποπληρωμή των δόσεων, γιατί πρέπει να στηρίξουν την ανάπτυξη της οικονομίας μέσω των δημόσιων επενδύσεων, πετάχτηκαν στα σκουπίδια.

Οι δόσεις, λοιπόν, θα αποπληρώ-

νονται κανονικά. Τι μένει; Το περιβόητο «εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης» με τους τεσσεριά πυλώνες.

Ο τέταρτος πυλώνας δεν έχει καμία σημασία σε σχέση με το μνημόνιο και τους εφαρμοστικούς του νόμους. Ο «θεσμοκός και δημοκρατικός μετασχηματισμός του πολιτικού συστήματος» είναι κάπι που υπόσχεται προεκλογικά κάθε αστικό κόμμα που... σέβεται τον εαυτό του. Θυμηθείτε τι έλεγε ο Καραμανλής, θυμηθείτε τι έλεγε ο Γιωργάκης (ειδικά το περιβόητο o pengov), οπότε θα καταλάβετε πως ο «αριστερός»

ππέμβρη του 2014. Σπηλαίη ΔΕΘ εάν έχει περάσει ένας ακόμη χρόνος και μένει αυτή η κυβέρνηση η οποία υλοποιεί τις επιθυμίες όλων και όχι του ελληνικού λαού, μπορεί αυτά που σας είπα χθες που είναι αυτά που μπορούμε και όχι αυτά που θελουμε, τότε να μην μπορούμε αυτά και να μπορούμε λιγότερα! Βλέποντας τα αδιέξοδα που βιώνει ο ελληνικός λαός, βλέποντας το σύνδρομο της ήττας που έχει παραλύσει την εργατική τάξη, ποντάροντας στη μειωμένη ταξική αποταπτικότητα που αυτό το σύνδρομο της ήττας έχει αναπτύξει στους κόλπους της εργατικής τάξης, ο Τσίπρας απευθύνεται προς τον ελληνικό λαό με τη λογική «take it or leave it». Αν σας αρέσουν αυτά τα ελάχιστα που υποσχόμαστε, ψηφίστε μας, ολιγάσ, αν θέλετε περισσότερα, καθίστε με τον Σαμαρά, τον Βενιζέλο και τον Χαρδούβελη.

Αχνή κόκκινη γραμμή

Στην ομιλία του στη ΔΕΘ, ο Τσίπρας είχε κάθε λόγο να παρουσιάσει τους «τέσσερις πυλώνες» ως αδιαπραγμάτευτο πακέτο. Στη συνέντευξη Τύπου ρωτήθηκε συγκεκριμένα πώς θα αντιμετωπίσει ο ΣΥΡΙΖΑ ενδεχόμενο εκβιασμό εκ μέρους των δανειστών, όπως π.χ. αν ζητήθει να αποσύρει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ένα νομοσχέδιο. Σε μια τέτοια περίπτωση «τι θα κάνετε, θα βάλετε εκεί κόκκινη γραμμή, θα πείτε αδιαφορείτε, θα κάνετε μονομερείς ενέργειες σε αυτό το θέμα, θα αρνηθείτε δηλαδή αυτόν τον εκβιασμό»; ήταν η ερώτηση. Ενώ θα περίμενε κανένας ν' ακούσει τους γνωστούς «ντούρους» βερμπαλίσμούς, αυτά που τόσα χρόνια τώρα λένε με παλικαρίσιο και αντάρτικο ύφος τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, άκουσε έναν μετριοπαθέστατο Τσίπρα να απαντά:

«Η λογική του «κάποια στιγμή να υπάρξει μια αδιαλλαξία από την πλευρά των εταίρων και να φτάσουμε στα άκρα» είναι μια λογική που πρέπει να μας απασχολεί, ο κίνδυνος μάλλον, όχι λογική, το οενάριο του κινδύνου πρέπει να μας απασχολεί όλους. Απασχολεί τον κ. Σαμαρά; Τον απασχολεί; Εμάς μας απασχολεί, αλλά ξέρετε κάπι, εμείς έχουμε μια συνολική λογική στο πρόγραμμα που καταθέσαμε και πολύ σωστά είπατε, το πρόγραμμα μας αυτό που είπαμε χθες δεν είναι αυτό που θα θέλαμε, είναι αυτό που μπορούμε, έχει μια αντίληψη, μια λογική. Κόκκινη γραμμή η ανθρωποποιητική κρίση, για να απαντήσω και στο ερώτημα που οι κοινωνίες της Ευρώπης έχουν μετατρέψει σε αποταπτική κρίση, κοινωνίες που στηρίζονται στην ανθρωποποιητική κρίση, κ

Μπλοκαρισμένο το γήπεδο- εμπορική επιχείρηση του Μελισσανίδη

Ετοιμάζουν νέα νομοθετική ρύθμιση!

Οι αποκαλύψεις που κάνα- μέ την προηγούμενη εβδομάδα και ιδίως η αποκάλυψη όπι- η ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ έχει στεί- λει από τις 29 Αυγούστου επι- στολή στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, με την οποία αφιρίσθητε το δικαίωμά της να υποβάλει αί- τηση για Εγκριση και Αδεια Δό- μησης του γήπεδου-εμπορική επιχείρηση, προκάλεσαν ανα- ταραχή στο επιτελείο Μελισ- σανίδη.

Η πρώτη αντίδραση ήταν κα- θαρά πανικόβλητη. Ο άνθρω- πος του Μελισσανίδη Νίκος Στράτος δήλωσε στο οπαδικό σάιτ aek24hours.gr: «**Δεν μας έχει σταλεί κανένα έγγραφο που να μας ζητά να καταθέ- σουμε τα απαραίτητα δικαιο- λογητικά για την οικοδομική άδεια του γηπέδου. Όλα τα έγ- γραφα που μας ζήτησαν τα έχουμε καταθέσεις». Οταν αρ- γότερα του είπαν ότι το έγγρα- φο έχει ήδη δημοσιευτεί, προ- σπάθησε με γελοίο τρόπο να διορθώσει την αρχική ψευτιά, με νέα δήλωση στο ίδιο σάιτ: «Όλα τα έγγραφα έχουν σταλεί και δεν έχουμε λάβει κανένα τα- il! Σίγουρα δεν τους στάλθηκε κανένα mail, γιατί οι δημόσιες υπηρεσίες δεν επικοινωνούν με τους πολίτες με mail. Τους στάλ- θηκε, όμως, μια εγγραφάρα...»**

νααα (μετά συγχωρήσεως). Το συγκεκριμένο σάιτ, πάντως, εξακολουθεί να σκορπάει σκε- πτικισμό (για να μην πούμε φρό- βο) στους οπαδούς της ΑΕΚ.

Μετά τον αρχικό πανικό, οι υπαλληλοί του Μελισσανίδη στα σάιτ και την οπαδική φυλ- λάδα άρχισαν να γράφουν κα- θησυχαστικά «άρθρα», με τα οποία διαβεβαίωναν τους οπα- δούς (που είχαν αρχίσει να πα- ραπταίουν), ότι δεν υπάρχει κα- νένα πρόβλημα, ότι οι άνθρω- ποι του Μελισσανίδη βρίσκονται σε καθημερινή επαφή με τη ΔΟΚΚ και τον Οκτώβρη... μπαί- νουν μπουλντόζες!

Πέρα από τα χελιά που μας προκάλεσε η «επιχειρηματολο- γία» των υπαλληλικών Μέσων, υπάρχει και ένα σημείο που μας προκάλεσε οργή. Μιας και δεν μπορούσαν να διαψεύσουν το δημοσίευμά μας (είχαμε δημο- σιεύσει, βλέπετε, φωτογραφία του εγγράφου, το οποίο μας εί- χε αποσταλεί νομίμως), τα εβα- λον με τη ΔΟΚΚ και τον προϊ- στάμενο της. Εγραψε το aek365. eg: «Δηλαδή, αν τα ελληνικά μας είναι καλά, η ΔΟΚΚ ζητάει από την ΑΕΚ να αποδειξεί ότι βάσει νόμου δικαιούται να καταθέσει φάκελο και να εκδώσει άδεια. Το πιθανότερο είναι ότι η συ- γκεκριμένη κίνηση έγινε με στό-

χο να είναι τυπικά καλυμμένη η υπηρεσία απέναντι στους... κα- ταγγέλλοντες, όμως είναι του- λάχιστον αστειό να ζητά μια κρατική υπηρεσία από την ΑΕΚ να την ενημερώσει για τους νό- μους του κράτους, αντί να ερευ- νήσει και να διαπιστώσει εκείνη τη πραγματικά ισχύει. Μάλιστα, οι συγκεκριμένοι χειρισμοί από την ΔΟΚΚ (ως προς τις εντυ- πώσεις που δημοιουργούν) προ- καλεσαν δυσαρέσκεια στην ΑΕΚ, η οποία μεταφέρθηκε σε κορυ- φώσιο επίπεδο στο ΥΠΕΚΑ». Και το τελευταίο είναι παραμύθι. Ο Μελισσανίδης ξέρει πως δεν μπορεί να πάρει άδεια, ξέρει ότι η ΔΟΚΚ ενεργεί νόμιμα, γι' αυ- τό και δεν έκανε καμιά... μετα- φορά δυσαρέσκειας. Άλλωστε, και να υπήρχε τέτοια παρέμ- βαση, η πολιτική γησεία δε θα έκανε (και δεν έκανε) τίποτα για να «συνετίσει» τη ΔΟΚΚ, γιατί και αυτή ξέρει ότι οι υπέρ Με- λισσανίδη διατάξεις είναι άκυ- ρες. Γ' αυτό, άλλωστε δεν απα- ντά στη ΔΟΚΚ, μολονότι πέρα- σε πάνω από μήνας από τότε που της υπέβαλε ερώτημα.

Ενα οπαδικό σάιτ πάντως (aek-watch.gr), που δεν έχει το χαρακτήρα «ουγκ» που έχουν τα άλλα και χρησιμοποιεί έναν σοφιστικό λόγο, επιβεβαίωσε πλήρως το ρεπορτάζ μας (κά-

νοντας διαφορετικές κρίσεις, για ευνόητους λόγους) και έγραψε το εξής ενδιαφέρον: «Η απο- κάλυψη, που έχει και ιδιαίτερο ενδιαφέρον, είναι ότι η ΔΟΚΚ με το από 29 Αυγούστου 2014 έγ- γραφο της ζητά από την «Δι- κέφαλος 1924 ΑΕ» να της προ- σκομίσει τ' απαραίτητα έγγρα- φα με τα οποία αποδεικνύεται η νομιμοποίηση της να καταθέ- σει αίτηση για την ανέργηση του γηπέδου. Θυμάστε το περίφη- μο (και άφαντο) παραχωρητή- ριο από την Ερασιτεχνική στην «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» το οποίο θα επικυρωνόταν από μια πα- νηγυρική Γ.Σ.; Αυτό τους ζητά η ΔΟΚΚ να προσκομίσουν, αλ- λά αυτό δεν μπορεί να γίνει γιατί τέτοιο έγγραφο εγκεκριμένο από Γ.Σ. δεν υπάρχει. Τώρα γιατί δεν έχουν τελειώσει εδώ και καιρό αυτή την δουλειά μη μας ρωτάτε γιατί δεν θέλουμε να σας πούμε αυτά που πυραμι- ζόμαστε και σας στενοχωρί- σουμε περισσότερο. Βέβαια στην πορεία δεν έρεις τι γίνε- ται και στο μέλλον (ενδεχόμε- να και το κοντινό) να αποκα- λύψουμε περισσότερων».

Σωστά είν' αυτά, όμως δεν εί- ναι μόνο αυτό το χαρτί που λεί- πει. Ο φάκελος είναι άδειος. Και αυτό το χαρτί μπορεί να το πά- ρει ο Μελισσανίδης (άνθρωποί

του ελέγχουν και την Ερασιτε- χνική), όμως εκείνο που δεν μπορεί να διεπεράσει είναι η επί της ουσίας κατάργηση των δια- τάξεων του νόμου 4277 /2014 από τον μεταγενέστερο νόμο 4280/2014, οι διατάξεις του οποίου καπισχύουν.

Πριν προχωρήσουμε, να συ- μπληρώσουμε τα στοιχεία του ρεπορτάζ αυτής της εβδομά- δας. Πρώτον, η πολιτική γησεία του ΥΠΕΚΑ δεν έστειλε καμιά απάντηση στο αίτημα της ΔΟΚΚ να ξεκαθαρίσει τη νομι- κή εμπλοκή που υπάρχει (η ΔΟΚΚ επικαλείται τα δημοσιεύ- ματα της «Κόντρα»). Δεύτερον, η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ δεν έδωσε καμιά απάντηση στο έγ- γραφο που της έστειλε η ΔΟΚΚ στις 29 Αυγούστου, ζητώντας της να βάλει στον άδειο φάκε- λο τα απαιτούμενα δικαιολογη- τικά! Αυτή είναι η... καθημερινή εποικίη, με την οποία παραμι- θίζουν τους οπαδούς της ΑΕΚ τα παπαγαλάκια του Μελισ- σανίδη.

Το πιο σημαντικό είναι άλλο. Σύμφωνα με έγκυρες πληρο- φορίες μας, η πολιτική γησεία του ΥΠΕΚΑ ετοιμάζει τροπο- ποίηση στο νόμο 4280/2014 (δασικός). Υπάρχουν κάποια πράγματα που τους «έξεργαν» και πρέπει να τα διορθώσουν

σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ήδη κατέθεσαν την πρώτη τρο- πολογία αλλαγής του Ν. 4280/2014 (σε νομοσχέδιο επικύρω- σης μιας σύμβασης μεταξύ του δημοσίου και της KAVALA OIL AE). Παράγοντες της πολιτικής γησείας του ΥΠΕΚΑ διαβεβαίω- νουν ότι έγιναν λάθη **σε διά- φορες διατάξεις**, τα οποία θα διορθωθούν. Εκτιμούμε, ότι θα επηρειφθεί να αλλάξουν και τις διατάξεις των διάφορων 58 και 59 του Ν. 998/1979 (όπως διαμορ- φώθηκαν πρόσφατα με το Ν. 4280/2014), έτοι που να επι- τρέπουν στον Μελισσανίδη ν' αρπάξει τα 6 στρέμματα από το όλος της Νέας Φιλαδελ- φειας, για να μπορεί (εάν και όταν βρει λεφτά) να χτίσει το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση. Γιατί σήμερα δεν μπορεί να κά- νει τίποτα, δεν μπορεί να πάρει Εγκριση και Αδεια Δόμησης.

Αυτό σημαίνει πως ο κόσμος της Φιλαδελφειας-Χαλκηδόνας και των γύρω περιοχών πρέπει να συνεχίσει τον άγωνα του και να είναι σε ετοιμότητα για ν' αντιδράσει και στη νέα νομοθε- τική ρύθμιση. Αυτή τη φορά ο άγωνας θα δοθεί από καλύτε- ρες θέσεις, γιατί θα έχει φανεί στο πανελλήνιο ότι η κυβέρνη- ση κουρελιάζει τους νόμους και ξεφτίλιζε τη Βουλή χάριν ενός μεγαλοκαπιταλιστή.

Τήρηση από τα όργανα της ΕΕ, πην Κο- μιστών και πην ΕΚΤ! Οι δανειστές θα έχουν λόγο στην εσωτερική πολιτική, οικόμα και για την εφαρμογή ενός οι- κονομικού προγράμματος που ο ΣΥ- ΖΙΖΑ το «κοστολόγησε» σε περίπου 10 δισ. ευρώ!

Μπουρδούγια

Οπως καταλαβαίνετε, δεν έχει κα- νένα νόμημα να μπούμε στη συζήτηση για το πόσο «κοστολόγησαν» τελικά τα μέτρα του προγράμματος του ΣΥ- ΖΙΖΑ, αν έχει δίκιο ο ΣΥΖΙΖΑ ή αν έχει δίκιο η κυβέρνηση, όταν πρόκειται για μέτρα που βρίσκονται υπό την αίρε- ση των δανειστών. Ομως, μια ματιά στης πηγής εσδόων που επικαλέεται ο ΣΥΖΙΖΑ είναι χαρακτηριστική της προ- εκλογικού τύπου μπουρδολογίας που χαρακτηρίζει το πρόγραμμα. Οπως γράφουν, 3 δισ. θα πάρουν από τη ρύθμιση ληξιπρόθεσμων οφειλών, 3 δισ. από την καταπολέμηση της φο- ροδιακυρής, 3 δισ. από το αδιάθετο «μαξιλάρι» του ΤΧΣ και 3 δισ. από το ΕΣΠΑ (και άλλες πηγές της ΕΕ).

Σε ότι αφορά τα πρώτα 6 δισ., τους πήρε στο ψηλό ακόμη και η φίλοσο- ριζική Εφεύρη, που έγραψε: «Με πολ- λούς αγνώστους "X" κινδυνεύει να βρε- θεί αντιμέτωπο το οικονομικό πρό- γραμμα (...). Τα 6 δισ. ευρώ που προ- βλέπονται να εισπραχθούν συνολι- κά μέσα σ' ένα χρόνο (3 δισ. από τη φο- ροδιακυρή και 3 δισ. από τη ληξι- πρόθεσμα) μόνο ως δεδομένο δεν μπορεί να θεωρούνται». Εμείς να θυ-

δώσει.

Οσο για το ΕΣΠΑ, τα κονδύλια είναι καθορισμένα ως προς το ύψος τους. Δεν λέμε αυτά που λέει ο ανεκδίηγης Κωνσταντινόπουλος, ότι ο προ- γραμματισμός είναι δεδομένος. Αυ- τοί οι προγραμματισμοί συνέχεια αλ- λάζουν. Εργα απεντάσσονται για να να ενταχθούν άλλα. Το θέμα είναι πως τα ποσά στο τέλος θα είναι ίδια. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι θε- ση στην πορεία, σε συνθήκες ψηλής ανερ- γίας και ιδιαίτερα χαμηλής καπιταλι- σ

Η μιζέρια πλακώνει το κίνημα των διαθέσιμων εκπαιδευτικών

Εντεκα «βήματα» αποφάσισαν οι εκπαιδευτικοί σε διαθεσιμότητα της Θεσσαλονίκης σε γενική συνέλευση που πραγματοποιήσαν στις 11

του Σεπτέμβρη και κανένα από αυτά δεν τους βγάζει από τη μιζέρια και δεν ανοίγει έστω και μια ελπίδα φωτός για τη διάσωση τους από τα

δύντια της ανεργίας.

Κι αυτό γιατί οι αποφάσεις τους έχουν τη σφραγίδα της ηττοπάθειας, της πεποιθήσης ότι διεξάγουν έναν αγώνα απλής διαμαρτυρίας και όχι ένα δυναμικό αγώνα ζωής ή θανάτου. Γιατί έχουν εναποθέσει τις τύχες τους να τις διασχειριστεί η βρόμικη αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Γιατί δεν έχουν αποφασίσει να τα δώσουν όλα για όλα, να αγνοήσουν τα εμπόδια που τους

βάζει η αστική νομιμότητα και να πετάξουν τα βαριδιά της.

Τι δε διαβάζουμε στην ανακοίνωσή τους: συμμετοχή στην Ανθρώπινη Αλυσίδα διαμαρτυρίας αντίστασης, ολληλεγγύης και πολιτισμού, συμμετοχή στην αντιφασιστική συγκέντρωση στη μνήμη του Παύλου Φύσσα, συμμετοχή στην πορεία «Περπατάμε με την καρδιά μας», συμπαράσταση στον αγώνα των καθαριστριών, συμμετοχή στις εκδηλώσεις για την παγκό-

σμια ημέρα των εκπαιδευτικών που θα οργανώσει η ΟΛΜΕ, συμμετοχή στην απεργία της ΑΔΕΔΥ (10/10) για την αξιολόγηση, διοργάνωση ημερίδων με θέμα τη διαθεσιμότητα, ενημερώσεις στα σχολεία, στο πλαίσιο κλιμακίων των ΕΛΜΕ κ.λπ.

Το μέλλον, δυστυχώς, είναι προδιαγεγραμμένο και είναι μάρο, αν συνεχίσουν έτσι οι εκπαιδευτικοί σε διαθεσιμότητα. Δεν ισχυρίζομαστε ότι είναι εύκολο, τη στιγμή μάλι-

στα που ο υπόλοιπος εκπαιδευτικός κόσμος στην πλειοψηφία του περί άλλα τυρβάζει, καταπλακωμένος από τα προβλήματα, και έχει αφήσει «ακάλυπτους» τους συναδέλφους του που κινδυνεύουν να απολύθουν. Ομως, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από τη σκληρή και αποφασιστική σύγκρουση με την πολιτική που εφαρμόζεται. Το σύστημα πρέπει να «πτονέσει» για να κάνει πίσω έστω σε κάποιες επιλογές του.

Έχει και το Θέατρο τα όριά του

Μπουχτίσαμε πια από τις απανωτές (μια σχεδόν κάθε Μεβδομάδα) κακοπαγμένες θεατρικές παραστάσεις και «διαφωνίες» του Λοβέρδου σε σχέση με την ασκούμενη πολιτική στην εκπαίδευση.

Τη φορά αυτή «έκλαψε» για το λουκέτο στις 49 ειδικότητες της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, που σβήστηκαν από το χάρτη σε μια νύχτα το προηγούμενο καλοκαίρι και άφησαν στο δρόμο 2.000 εκπαιδευτικούς και δεκάδες χιλιάδες μαθητές.

«Ήταν μεγάλο λάθος, χωρίς λόγο, ήταν εγκληματικό λάθος. Ήταν μια βλακεία που την πληρώνουν μαθητές κι εκπαιδευτικοί», δήλωσε με δραματικό ύφος ο Λοβέρδος σε συνάντηση που είχε στη Λέρο με καθηγητές σε διαθεσιμότητα. Και πρόσθεσε, ότι ο ίδιος δεν ψήφισε τη σχετική διάταξη στη Βουλή, ώστε οι Χοχόλοι (έτσι, τουλάχιστον, πιστεύει αυτός ότι είναι οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι) να πιάσουν το υπνονούμενο και να τον ψηφίσουν στις επόμενες εκλογές για να προσπίζει με οινόποιος μέσα στη Βουλή τα συμφέροντά τους.

Η κοινή λογική, βεβαίως, λέει ότι εκείνος που αναγνωρίζει μια πράξη ως εγκληματική, που αφορά μάλιστα το μέλλον νέων παιδιών και εργαζόμενους που βιώνουν τώρα τον απόλυτο ευτελισμό της αξιοπρέπειας και επιβίωσής τους, κάνει στη συνέχεια ότι είναι δυνατόν για να τη διορθώσει. Ομως, Λοβέρδος είναι αυτός και να μην έχουμε τέτοιες απαιτήσεις.

Οπως καταγγέλλει η Συντονιστική Επιτροπή Εκπαίδευσης σε Διαθεσιμότητα-Απόλυτη, σε συνάντηση που είχε μάζι του στις 5 του Σεπτέμβρη, δεν υπήρξε καμιά απολύτως δέσμευση του υπουργού Παιδείας ότι δεν θα απολύθει κανένας εκπαιδευτικός.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Συντονιστικής Επιτροπής ο Λοβέρδος «απέψυγε να δεσμευτεί πολιτικά σχετικά με:

α) την επαναλειτουργία των καταργημένων Τομέων και ειδικοτήτων στα ΕΠΑΛ

β) τη συνέχιση της μισθοδοσίας των 85 συναδέλφων μας, ενώ αρνήθηκε την πρότασή μας για νομοθετική παρέμβαση, έτσι ώστε να μην απολύθει κανένας εκπαιδευτικός, λέγοντας ότι: «δεν μπορώ να κάνω τώρα κάτι για αυτό το θέμα», ενώ κάποια στιγμή κατά τη διάρκεια της συζήτησης ανέφερε: "...μα αυτοί έχουν απολύθει από 22 Μαρτίου!" προσπαθώντας να αποποιηθεί τις δικές του ευθύνες».

Στα δε αιτήματα της Επιτροπής «α) Να τοποθετηθούν όλοι οι συνάδελφοι στις εκπαιδευτικές δομές του Υπουργείου Παιδείας (δεδομένου ότι υπάρχουν πολλές ανάγκες) β) να μην πραγματοποιηθεί ο σχεδιαζόμενος εξοστρακισμός των συναδέλφων μας στους ΟΤΑ και στα Υπουργεία Υγείας και Εργασίας και γ) να μη γίνει κανένας υποβιβασμός κατηγορίας, βαθμού και Μ.Κ.», η απάντηση του Λοβέρδου ήταν: «'Μα αυτό χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση και δεν θα το δεχθεί το Υπουργείο Μεταρρύθμισης».

Κοντολογίς, ο Λοβέρδος πετάει διαρκώς τη μπάλα στην εξέδρα, καθυστερεί, κωλυσιεργεί συνειδητά παίζοντας επικοινωνιακά παιχνίδια, ώστε να κερδίζει πολιτικό χρόνο, όπως σημειώνει η Συντονιστική Επιτροπή, και την ίδια στιγμή συνεχίζει να υλοποιεί με συνέπεια την κυβερνητική πολιτική του ακρωτηριασμού της δημόσιας εκπαίδευσης και των διαθεσιμότητων-απολύσεων.

Τη στιγμή αυτή, που το δημόσιο σχολείο ταλανίζεται από χιλιαία μύρια προβλήματα, σημαντικό κομμάτι των οποίων είναι η απίστευτη υποχρηματοδότηση και τα χιλιάδες κενά σε εκπαιδευτικούς (εδώ συνεχίζεται το επικοινωνιακό σόου Λοβέρδου για τους διορισμούς), στα Επαγγελματικά Λύκεια επικρατεί το χάος. Απίστευτη η κατάργηση τεχνικών ειδικοτήτων, των τομέων υγείας-πρόνοιας και εφαρμοσμένων τεχνών, το αλαλούμ σε σχέση με τις νέες ειδικότητες των ΕΠΑΛ, οι οποίες τη μια μέρα νομοθετούνται και την άλλη αναστέλλεται η λειτουργία τους και το κλείσιμο των ΕΠΑΣ. Η κατάσταση αυτή προδιαγράφει τη δημιουργία νέας δεξαμενής «πλεοναζόντων» και «υπεράριθμων» εκπαιδευτικών.

Το Φάρι βρωμάει απ' το κεφάλι

Τις τελευταίες ημέρες γίνεται πολύς λόγος για την αξιολόγηση των «στελεχών» της εκπαίδευσης, δηλαδή των Σχολικών Συμβούλων που έγινε το καλοκαίρι. Γράφτηκε ότι έγιναν όργια κατά τη σχετική διαδικασία, κυρίως τη «συνέντευξη», ώστε να προωθηθούν οι ημέτεροι, οι οποίοι στη συνέχεια θα κληθούν να αξιολογήσουν τους εκπαιδευτικούς.

Την απορία για τα τεκταινόμενα έχουν μόνο όσοι πιστεύουν ή συνειδητά προπαγανδίζουν ώστε να εξαπατούν τους αφελείς και μη συνειδητοποιημένους ταξικά εκπαιδευτικούς, ότι στο δημόσιο σχολείο μπορεί να υπάρξει «αυτονομία» από τις κυρίαρχες επιλογές στην εκπαιδευτική πολιτική και τις ιδεολογικές παραδοσίες του συστήματος.

Ανέκαθεν ο αστισμός διαμόρφωνε τη διοικητική πυραμίδα της εκπαίδευσης εις τρόπον ώστε να διασφαλίζει την αδιαστάρακτη προώθηση των συμφερόντων του, επειδή το σχολείο είναι ισχυρός μηχανισμός ιδεολογικής χειραγώγησης και αναπταραγγής των εκμεταλλευτικών σχέσεων στην παραγωγή. Βεβαίως, σε περιόδους κρίσης, όπου δεν κλυδωνίζεται ισχυρά μόνο η καπιταλιστική οικονομία, αλλά και το πολιτικό σύστημα και καταρρέουν οι κυρίαρχες αξίες και υποβόσκει μια μεγάλη λαϊκή δυσαρέσκεια, το σύστημα λαμβάνει πρόσθετα και αυστηρότερα μέτρα, παραμερίζοντας την τίρηση κάθε προσχήματος. Πρέπει, όμως, να σημειώσουμε ότι και η «πρώτη υλή», οι άνθρωποι δηλαδή που ενδιαφέρονται να στελεχώσουν αυτή τη διοικητική πυραμίδα είναι εκ των προτέρων δεκτικοί σε τέτοιου είδους καταστάσεις, επειδή από επιλογή γίνεται να συγχέεται η σημασία της διαθεσιμότητας των εκπαιδευτικών στην προώθηση της αξιολόγησης.

Ιδιού τι έγραψε για την Αξιολόγηση-επιλογή στελεχών εκπαίδευσης, ο Β. Παληγιάννης, αιρετός της ΔΑΚΕ στο ΚΥΣΠΕ και για χρόνια μέλος του ΔΣ της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας:

«Με αφορμή αρνητικά σχόλια για την αξιολόγηση Σχολικών Συμβούλων και Διευθυντών Εκπαίδευσης και με δεδομένη τη δυσπιστία και την αντίρριση των εκπαιδευτικών απέναντι στις προθέσεις, τη σκοπιμότητα και την εγκυρότητα του συστήματος αξιολόγησης που προωθείται, οφειλει τη πολιτική γηγεσία που έχει επιδιώξει έναν γόνιμο και ουσιαστικό διάλογο με τις Ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών απέναντι στις προθέσεις, τη σκοπιμότητα και την εγκυρότητα του συστήματος αξιολόγησης Σχολικών Συμβούλων και Διευθυντών Εκπαίδευσης, οι οποίοι στη στελεχών έχουν έναν γόνιμο και ουσιαστικό διάλογο με τις Ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών απέναντι στις προθέσεις, τη σκοπιμότητα και την εγκυρότητα του συστήματος α

Παλικαράκια και καλικάντζαροι!

Του τελείωσε το ζωικό βασιλείο (παράσιτα κτλ.) του Βενιζέλου και επειδή δεν έβρισκε κάτι αλλο πρόχειρο, κατέψυγε στην παιδική μυθολογία (καλικάντζαροι και φαντάσματα)! Οταν τα παίρνει στο κρανίο (και του συμβαίνει μερικές φορές την ημέρα), δεν μπορεί να συγκρατηθεί με τίποτα. Είναι, βλέπετε κι εκείνο το σύνδρομο της μεγαλοπρέπειας που τον κατατρύχει. Μαζί και το σύνδρομο του αδικημένου: αυτός θυσίασε τον εαυτό του για να σώσει την πατρίδα και κανείς δεν του το αναγνωρίζει!

Αφορμή για τη νέα έκρηξη Βενιζέλου ήταν το μπάσιμο που έκανε ο Χρυσοχοΐδης στη μάζωξη των Πασόκων, όπου είπε μεταξύ άλλων: «Έχουμε καταντήσει κόμμα του προέδρου, ένα φορητό κόμμα, κι εμείς εμφανίζομαστε σαν σύμβουλοί του». Είπε κι άλλα: «Δεν ξεκαθαρίζουμε ως κράτος δικαίου αυτό που μαυρίζει τις ψυχές των πολιτών για τη φορολογία. Οι δημοσκοπήσεις μας δείχνουν και κάτω από το Ποτάμι» - «Η Δημοκρατική Παράταξη θέλει βάθος χρόνου, αλλά το επόμενο διάστημα τους αγώνες πρέπει να τους δώσει το ΠΑΣΟΚ. Αρα πρέπει να λειτουργούν τα όργανά του».

Του την έπεσαν, βέβαια, τα εξαπτέρυγά του (Ρήγας, Κωνσταντινόπουλος, Γρηγοράκος, Πρωτόπαπας), όμως ο Μπένι είχε σπασφαλίσει και κανένας δεν μπορούσε να τον κρατήσει. Αφιέρωσε σχεδόν ολόκληρη τη δευτερολογία του στον Χρυσοχοΐδη. Και τι δεν του 'συρε. Οτι είχε προτείνει την αλλαγή ονόματος και συμβόλων του ΠΑΣΟΚ, ότι είναι «παλικαράκι του μνημονίου» και δε δέχεται «να του τη βγαίνει από τ' αριστερά», ότι έχει «το όγχος των εκλογών», ότι χρησιμοποιεί «χυδαιότητες». «Τα φαντάσματα είναι παρόντα, οι καλικάντζαροι της παράταξης χαίρονται και στήνουν χορό κάθε φορά που πάμε να κάνουμε κάτι» ήταν η κορυφαία κορόνα του.

Ετσι, η μάζωξη που υποτίθεται ότι θα καθόριζε την πορεία προς το συνέδριο της Δημοκρατικής Παράταξης κατέληξε σ' ένα μεγάλο φιάσκο. Ο Χρυσοχοΐδης λειτούργησε απλά σαν καταλύτης για να γίνει η έκρηξη. Αν δεν ήταν αυτός, θα ήταν κάποιος άλλος. Άλλωστε τι είναι ο Χρυσοχοΐδης; Ενας δεύτερης διαλογής αιστός πολιτικός που έκανε καριέρα χάρη στην εύνοια της αμερικανικής πρεσβείας. Δε θ' αποτελούσε ποτέ πρόβλημα για ένα δυνατό ΠΑΣΟΚ. Το πολύπολο να του βουλωναν το στόμα με κά-

νο δευτεροκλασάτο υπουργείο, όπως έκανε και ο Βενιζέλος όταν τον έβαλε στη συγκυβέρνηση Σαμαρά, μετά την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ.

Αν μιλάμε για πρόσωπα, το μεγάλο πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ είναι ο Βενιζέλος. Γιατί δεν είναι μόνο η πολιτική που στηρίζει, αλλά και το ξινό, υπεροπτικό και αλαζονικό πρόσωπο του που εξοργίζει αικόμη και τους ψηφοφόρους που απέμειναν στο ΠΑΣΟΚ και πολλοπλασιάζει τις διαφροές αντί να τις ανακόπτει. Οσο ο Βενιζέλος είναι γαντζωμένος στην καρέκλα του προέδρου, το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί ούτε από τις δήθεν αντιστάσεις εντός της συγκυβέρνησης να βγάλει πολιτική υπεραξία. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Δημοκρατική Παράταξη δεν έχει καμιά προοπτική. Θα πάει χειρότερα και από την Ελιά. Δεν είναι τυχαίο που ο Λυκούρδης κρατιέται μακριά, για να δει πώς θα εξελιχθούν τα πρόγματα και μετά να καθορίσει τη θέση του. Να μην αποκλείουμε την προοπτική οι μεγαλεκδότες να ρίξουν όλο το βάρος τους στην ενίσχυση του Ποταμιού, μπολιάζοντάς το με «νέο αίμα», κυρίως με την αποχωρήσασα από τη ΔΗΜΑΡ μειοψηφία. Ή να δουύμε αικόμη και μαζική διαφρού από το ΠΑΣΟΚ προς το Ποτάμι.

■ Ισορροπία πάνω από το βάραθρο

Στον Δ. Χατζησωκράτη ανατέθηκε να σχολιάσει εκ μέρους της ΔΗΜΑΡ τα όσα παρουσίασε στη Θεσσαλονίκη ο ΣΥΡΙΖΑ. Και ήταν η τοπθέτησή του μια προσπάθεια ισορροπίας πάνω από το πολιτικό βάραθρο που απειλεί να εξαφανίσει τη ΔΗΜΑΡ. Από τη μια έπρεπε να κρατήσει την «επαφή» με το ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο προσβλέπουν μια σειρά στελέχη και εν ενεργεία βουλευτές της ΔΗΜΑΡ, αλλά και την «επαφή» με το κυβερνητικό στρατόπεδο, από το οποίο ο Κουβέλης προσδοκά να τον εκλέξει πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Ο Χατζησωκράτης έσπευσε να εκφράσει την ικανοποίηση της Αγίου Κωνσταντίνου, διότι «στις παρεμβάσεις του (Τσίπρα) δεν υπήρχε αναφορά σε μονομερείς ενέργειες της μελλοντικής ελληνικής κυβέρνησης» σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση του χρέους. Αυτό, βέβαια, μπορεί να ερμηνεύεται και σαν καρφί για όσα έλεγε μέχρι τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ, για μονομερείς αποφάσεις και επιβολή μορατόριου στην πληρωμή των τοκοχρεωλούσιων, μέχρι να υπάρξει ανάπτυξη. Με ιδιάτερη επιμελεια, το ΔΗΜΑΡίτικο επιτελείο έψφεξε λέξη προς λέξη και την ομιλία και τη συνέντευξη Τύπου του Τσίπρα και ανακάλυψε ότι δεν αναφέρεται ούτε μια φορά λέξη «ευρωαμβόλιγο!» Αυτό δεν ήταν καρφί αλλά κάρφαρος.

Παράλληλα, ο Χατζησωκράτης σημείωσε ότι ορισμένα, «έστω και αυτονότητα (αλλαγές σε μισθούς, συντάξεις, επιδόματα, προγράμματα ανεργίας, συγκρότηση επενδυτικής τράπεζας), θέτουν υπό αμφισβήτηση και πλήρη ανατροπή όλες τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η χώρα μας έναντι της ΕΕ και των δανειστών». Ο ίδιος δήλωσε στα «Νέα» ότι «πολλά απ' αυτά που είπε στο Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης είναι στην πράξη ενέργειες μονομερείς. Ερήμηντων συνεννοήσεων που έχουν γίνει, αλλά και της νομοθεσίας».

Χτυπώντας μια στο καρφί και μια στο πέταλο, η υπό τον Φ. Κουβέλη γηγετική ομάδα της ΔΗΜΑΡ προσπαθεί να προευτεί σε μια περίοδο ιδιαίτερα δύσκολη γ' αυτήν. Οι αποχωρήσεις σταμάτησαν προς το παρόν στον Λυκούρδη, όμως και η Ν. Φουύντα άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο δικής της αποχώρησης, αναγγέλλοντας ότι δε θα συμμετάσχει στο συνέδριο των Κουβελικών. Και βέβαια, υπάρχουν εκείνοι που δεν αλληθωρίζουν απλώς αλλά έχουν κάνει παρασκηνιακές επαφές με το ΣΥΡΙΖΑ και δε θα διστάσουν να καταψηφίσουν αικόμη και τον Κουβέλη, αν είναι τελικά υπόψηρος για ΠτΔ, προκειμένου να σώσουν την πολιτική τους καριέρα διεκδικώντας σταυρό ως υποψήφιοι του ΣΥΡΙΖΑ. Οταν έχει αποκτήσει υπόσταση κάποιος Βουδούρης, καταλαβαίνετε πως σκέφτεται φερειπείν ο Πανούσης (και όχι μόνο).

■ Προτάσεις πανικού

Μέσα στο γενικότερο πανικό, ο Βενιζέλος διέρρευσε και την ειδηση ότι πήγε στον Σαμαρά και του πρότεινε να προχωρήσουν σε αλλαγή του εκλογικού νόμου, με κατάργηση του μπόνους των 50 εδρών και κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών σε μικρότερες. Ο Σαμαράς φρόντισε να διαρρεύσει πως δεν συμφώνησε, χωρίς όμως και να απορρίψει την πρόταση Βενιζέλου.

Πρόκειται για μια πρόταση που είχε πέσει και παλιότερα στο τραπέζι, όμως Σαμαράς και Βενιζέλος δεν την προώθησαν. Ετσι, η προώθησή της αυτή τη στιγμή, όταν υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να μην μπορέσουν να εκλέξουν πρόεδρο της Δημοκρατίας και η χώρα να οδηγηθεί σε εκλογές, θα αποτελούσε ξεκάθαρη ομολογία ηττοπάθειας. Ταυτόχρονα, μια τέτοια νομοθετική πρωτοβουλία θα κρινόταν ως πολιτική προστυχία και θα έστρεφε ταλαντεύμενους ψηφοφόρους προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό και ο Σαμαράς έδειξε διστακτικός στην υιοθέτηση της, μολονότι συμμερίζεται κι αυτός την άποψη Βενιζέλου ότι η εποχή των αυτοδύναμων κυβερνήσεων έχει παρέλθει και επομένως δεν υπάρχει λόγος για το μπόνους των 50 εδρών στο πρώτο κόμμα.

Ο Σαμαράς, βέβαια, είχε εξαγγείλει με πολλά ταραταζούμ και κατάθεση πρότασης για συνταγματική μεταρρύθμιση το φινόπωρο. Το φινόπωρο ήρθε, σε δυο βδομάδες θα ανοίξει η Ολομελεία της Βουλής (προς το παρόν λειτουργεί το Γ' Θερινό Τμήμα), όμως συγκροτημένη πρόταση συνταγματικής αναθεώρησης δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα. Ισως ο Σαμαράς την κρατάει, για να την καταθέσει τρόπον τινά αιφνιδιαστικά, με στόχο να κερδίσει τις εντυπώσεις. Στο πλαίσιο αυτής της πρότασης για αναθεώρηση του συντάγματος, αν τελικά κατατεθεί σύντομα, θα γίνει σίγουρα και μεγάλη κουβέντα για τον εκλογικό νόμο και δεν αποκλείεται, αν ξανθίσουν τα «κουκιά», η συγκυβέρνηση να την προωθήσει και τώρα, με στόχο να κάψει τις 2/3 των βουλευτών, ήτοι 200 ψήφους (αλλιώς θα ξανθίσει από τις επόμενες εκλογές ο νέος εκλογικός νόμος χρείαζεται τα 2/3 των βουλευτών, ήτοι 200 ψήφους (αλλιώς θα ξανθίσει από τις μεθεπόμενες εκλογές).

Δεν πρόκειται για απίθανο αριθμό, όμως για να δώσουν θετική ψήφο κόμματα όπως η ΔΗΜΑΡ και ο ΑΝΕΛ θα ζητήσουν την κατάργηση (ή έστω τη μείωση) και του «κατωφλίου» του 3%, μιας και βρίσκονται μεταξύ φθορών και αφθαρσίας με βάση τον ισχύοντα εκλογικό νόμο. Ολα λοιπόν οδηγούν στο συμπέρασμα ότι θα γίνει ένα γενικότερο παζάρι που δε θα αφορά μόνο τον εκλογικό νόμο αλλά και την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας.

Μετά τη διαρροή Βενιζέλου περί κατάργησης του μπόνους, ο ΣΥΡΙΖΑ αντέρισε σχετικά εύστοχα. Ενώ έχει φουντώσει η σχετική συζήτηση και στελέχη αικόμη και της Δεξιάς αποδοκίμαζαν την τακτική αιφνιδιαστικής αλλαγής του εκλογικού νόμου, βγήκε ο Σκουρλέτης και δήλωσε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δέχεται να αλλ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.

Ορδοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Με τη βεβαιότητα ότι μετά τις εκ law yes διαχωρίζουμε αν όντως πίσω από τις λέξεις έρχεται ο Αλέξης, βλέπουμε τη ζωή με άλλα μάτια πλέον. Πλέων «σε μια δάλασσα γιομάτη με λογής παράξενα φυτά» όπως έγραφε και ο Καθβαδίας, ο μεγάλος τημονιέρης δηλώνει έτοιμος να καλλωπίσει τον καπιταλισμό, προτάσσοντας ακριβώς το αντίθετο της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και υποσχόμενος να το εφαρμόσει στην πράξη. Μαζί με τόσες άλλες υποσχέσεις, τις οποίες ο ίδιος αποκαλεί «δεσμεύσεις». Τώρα δα μου πείτε ότι και ο γάμος είναι δέσμευση, αλλά εύκολα λύνεται. Και δα με βάλετε σε σκέψεις...

Θα μπορούσαμε να γεμίσουμε πολλά Κοντρόφυλλα για τον Άλεξη [ή αν ζούσε ο Τσάρλον Χέστον να φτιάχναμε μια επική ταινία, αφού δεν ζει ο Χέρμαν Χέσε να ξαναγράψει το μ'νι μυώδες «Συν τάρτα»]. Κι ας μην επανέλθει εκείνο το ωραίο περί διάλυσης των ΜΑΤ [εμέ-ι-τι, κατά το έι-τι-εμ που λένε και οι ξιπασμένοι των αναλήψεων] που του είχε ξεφύγει πρόσφετο, χαροποιώντας διάφορους, από τον μακαρίτη τον Ζίγδη μέχρι τον τελευταίο δαρμένο (βαρεμένο, αν προτιμάτε) ξυλοκόπο του Κάκαβου. «Πεις μου μια λέξη» ζητά απελπισμένος ο απολεπισμένος, ο ζαλισμένος, εξοντωμένος και δίχως σαφή ιδεολογία «παροιμώδης μέσος ανθρωπάκος», αυτός που ταιριάζει ασορτί με τον Συρίζα ως προς το τελευταίο (τη σαφή ιδεολογία ντε) και αποτελεί ιδανικό δήμαρα ως προς τα υπόλοιπα. Κι ο Άλεξης, έτοιμος από καιρό κι έχοντας αφέι πολλά ευρωπαϊκά και υπερατλαντικά χέρια που ανοίγουν δρόμους, είπε πολλές λέξεις. Εφτά χιλιάδες για την ακρίβεια (έχουμε την ομιλία του στα ανάξια χέρια μας και την κρατάμε για... μελλοντική χρήση).

«Την ώρα που αεροκοπιάνε οι όρχοντες περί δημοκρατικής τάξης / ανάμεσα μας οι αμιλητοί ζόνε. / Κι όσο σαν δουλοί εμείς μένουμε σιωπηλοί / οι ηγεμόνες δυναμώνουν / ξεσκίζουν, βιάζουν, ληστεύουν / των ανυπόταχτων τα μούτρα τσαλακώνουν. / Επούτων των αμιλητών το πετσί / περίεργα δα λέγες είναι φτιαγμένο. / Τους φτύνουνε καταπρόσωπο / κι αυτοί σκουπίζουνε σιωπηλά το πρόσωπο το φτυμένο. / Να αγριέψουνε δεν το λέει η ψυχούλα τους / κι πού το παράπονό τους να πούνε; / Απ' του μισού τα ψήφουλα / πώς να αποχωριστούνε; / Μισή ώρα, κι αν, βαστάει το κόχλασμά τους / μετά αρχινάνε το τρεμούλιασμά τους. / Ει! Ξυπνήστε κοιμισμένοι! / Από την κορυφή ως τα νύχια ξεσκεπάστε τους / άλλο δε μας μένει (Vladimir Mayakovskiy).

Πάντως, το ωραίο –και εναρμονισμένο με τη γραφή της στήλης– διαβάσαμε στο διαδίκτυο: «Την αντικατάσταση του καπιταλιστικού ΕΝΦΙΑ από το Σοσιαλιστικό Μέρισμα Επαναστατικής Ριζοσπαστικής Νέας Ακτημοσύνης (ΣΜΕΡΝΑ) εξαγγέλλει ο Άλεξης Τσίρας, φέρνοντάς μας ένα βήμα πιο κοντά στην αταξική κοινωνία».

Τουλάχιστον κερδίζουν τίποτε όλοι αυτοί οι υπάκουοι εντολοδόχοι κονδυλοφόροι ή παρουσιαστές που μας έχουν σπάσει τα νεύρα (εατ are χ;) για την Αμφίπολη;

Εσύ ενημερώνεις μόν' απ' την Περιστέρη μάς λες ρε Ιντιάνα Τζόουνς. Κι εμείς τρώμε τ' ασκέρι στη μούρη καθημερινά, να κάνει εικασίες να προμαντεύει, να μιλά, να λέει μ' άλλα κεγ-Σ.

Τελικά δεν μάθαμε αν ρώτησε ο Σαμαράς «τι κάνει ο επί διωδεκατία δήμαρχος της πόλης»; όπως γράφηκε στα «Αντικυνωνικά» και στις «Ριπέξ» του προηγούμενου Κοντρόφυλλου. Κι αν ναι, τον ενημέρωσαν τουλάχιστον ότι είναι στη φυλακή ή δεν το ξέρει ακόμη;

Για δεν ρωτάς; Για δεν μιλάς; Αντώνη για δεν κρένεις; Ο άνθρωπος σ' αναζητά. Ετοι κάνουν οι φίλοι;

Πέσαμε από τα σύννεφα συγκλονισμένοι στο άκουσμα της είδησης ότι διαδηλωτές πέταξαν Ουκρανό αξιωματούχο σε κάδο απορριμάτων. Εκείνο που μεγάλωσε την έκπληξή μας και δεν μπορούμε με τίποτε να χωνέψουμε όμως, είναι ότι –παραδόξως!– δεν υπήρξε καταδίκη του περιστατικού από τον Βαγγέλη. Άλλιώς μας είχε συνηθίσει με τις τελευταίες «καταδίκες» περιστατικών. Εντάξει, η Ουκρανία δεν είναι Ισραήλ κι αυτή είναι μια καλή δικαιολογία. Άλλη μία είναι ότι αδιαφορεί για τέτοια συμβάντα, μιας και ο ίδιος δεν κινδυνεύει να του συμβεί κάτι τέτοιο. Εκτός κι αν επιστρατεύει όλο το μπλοκ...

Αντε καλό φιδινόπωρο (έρχεται και τύποις την Τρίτη, μέσα στον παγωμένο χειμώνα της καρδιάς μας).

Κοκκινοσκουφίστα

Χολιγουντιανά παραμύθια και πολιτικοί σαλταδορισμοί

Το θέμα είναι γελοίο και ως τέτοιο θα ταντιμετωπίζοταν, αν δεν μεσολαβούσε ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός του Τσίπρα και της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, που του προσέδωσαν σοβαρότητα και κύρος, βάζοντάς το ψηλά στην ατζέντα της εγχώριας αστικής επικαιρότητας.

Βγήκε η Λαγκάρντ και πέταξε μια εξόφθαλμη παπάρα, σε συνέντευξη της στους Financial Times: όταν μιλήσα για τη φοροδιαφυγή στην Ελλάδα, δέχτηκα απειλές για τη ζωή μου και αναγκάστηκα να αυξήσω τα μέτρα φύλαξης! Μπορείτε να φανταστείτε τη σκηνή; Κάποιος μεγαλοφοροφυγάς, βρίσκεται την διέφωνο της Λαγκάρντ και βάζει ένα μπράβο του να της τηλεφωνήσει και να της πει «πρόσεξε, μωρή καριόλα, μην ασχολείσαι με εμάς τους έλληνες φοροφυγάδες, γιατί θα βρεθείς τοιμεντωμένη ανοιχτά του Σουνίου!». Και η Λαγκάρντ, που έχει ήδη ένα λόχο μπράβων να τη φυλάνε σε 24ωρη βάση, ελέγχοντας ακόμη και τις τουαλέτες πριν πάει για κατούρημα, φρίθηκε τόσο πολύ που ζήτησε από το ΔΝΤ να αυξήσει τους μπράβους! Για ριμέκι του χολιγουντιανού «Bodyguard» καλό θα ήταν το σενάριο, αλλά πολιτικά δεν αντέχει σε τεστ γελοιότητας. Δεν χρειάζεται καμιά ιδιαίτερη εξήγηση γι' αυτό. Οσο για το κίνητρο της Λαγκάρντ, δεν είναι και τόσο δυσδιάκριτο. Οι αστοί πολιτικοί αναζητούν πάντοτε κάποια στοιχεία δραματοποίησης για να υπογραφίσουν τις παπαριές τους. Ποιος μπορεί να πιστεψει ότι το ΔΝΤ και η κάθη Λαγκάρντ φαντάζομαι ότι ειδικά σε μια συνέντευξη των Financial Times δεν πετάει λόγια του αέρα, η επικεφαλής του ΔΝΤ η οποία είχε δώσει στον Ελληνικό Λαγκάρντ οικονομικά στρωμάτων και κατηγοριών;». Και στη συνέντευξη Τύπου περίμενε την ευκαιρία για να επαναλάβει το ίδιο, θεωρώντας ότι έτσι στριμώχνει την κυβέρνηση. Διερωτώμαι, όσοι κουνάνε το δάχτυλο, που θα βρούμε τα λεφτά, έχουν υπόψη τους αυτή τη δήλωση; Προτίθενται να κάνουν κάτι; Να απαντήσουν για τις προκλητικές ασυλίες συγκεκριμένων στρωμάτων και κατηγοριών;

Το θέμα πέρασε στα ψηλά των ελληνικών ΜΜΕ και εκεί θα έμενε, αν δεν το έκανε σημαία του ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη. Στην ομιλία του, σε ένα κρεσόντο πολιτικού σαλταδορισμού, είπε: «Επιτρέψτε μου εδώ να υπογραφίσω το εξής. Η δήλωση της κ. Λαγκάρντ ότι δέχτηκε απειλές είναι συγκλονιστική. Και είναι απαραδέκτο να σωπάρη τη κυβέρνηση. Διερωτώμαι, όσοι κουνάνε το δάχτυλο, που θα βρούμε τα λεφτά, έχουν υπόψη τους αυτή τη δήλωση; Προτίθενται να κάνουν κάτι; Να απαντήσουν για τις προκλητικές ασυλίες συγκεκριμένων στρωμάτων και κατηγοριών;». Και στη συνέντευξη Τύπου περίμενε την ευκαιρία για να επαναλάβει το ίδιο, θεωρώντας ότι έτσι στριμώχνει την κυβέρνηση. Διερωτώμαι, όσοι κουνάνε το δάχτυλο, που θα βρούμε τα λεφτά, έχουν υπόψη τους αυτή τη δήλωση;

Λογοτελές για τη ζωή της προσέλεσης για τη ζωή της!

Λόγο αργότερα το έριξε στην απόλυτη γελοιότητα: «Εγώ το 2012 δέχτηκα παρόμοιες απειλές, όταν μου είπαν έλα να μας βρεις να μας φορολογήσεις. Βέβαια αυτός που είπε έλα να με βρεις να με φορολογήσεις, βρέθηκε στη φυλακή». Αναφερόταν στον Ρέστη, ο οποίος είχε πει «ελάτε να μας βρείτε να μας φορολογήσετε», εννοώντας τους εφοπλιστές που μπορούν να πάρουν τα καράβια τους από την ελληνική σημαία και τις έδρες των επιχειρήσεών τους από την Ελλάδα. Ήταν αυτό απειλή –έστω και συγκαλυμμένη– και μάλιστα προς τον Τσίπρα; Ήχε μήπως να κάνει με την προφυλάκιση του Ρέστη, που στο κάτω-κάτω έγινε επί συγκυβέρνησης;

Μετά απ' αυτές τις γελοιότητες, η συγκυβέρνηση αποφάσισε να περάσει στην αντεπίθεση. Ο Αθανασίου έστειλε ευγενική επιστολή στη Λαγκάρντ, ζητώντας της πληροφόρηση για τις απειλές που είπε ότι δέχτηκε. Και η Γκουτζαμάνη παρήγγειλε να ζητηθούν εξηγήσεις από τον Τσίπρα και τη Δούρου (πετάχτηκε κι αυτή –μη χάσει την ευκαιρία– και δήλωσε ότι δέχτηκε απειλές)! Αν και δύτινα σταλούν απαντήσεις και από τη Λαγκάρντ και από τον Τσίπρα-Δούρου, είναι σίγουρο ότι θα γελάσει κάθε πικραμένος. Πρόγευση αποτελεί η δήλωση εκπροσώπου του ΔΝΤ σε ανταποκριτή ελληνικού καναλιού. «Τα σχόλια περί απειλών από φοροφυγάδες αφορούσαν μηνύματα Ελλήνων στα κοινωνικά δίκτυα», είπε ο εκπρόσωπος του Ταμείου, κλείνοντας πρόωρα το θέμα και αποκαλύπτοντας τη... σοβαρότητά του.

Πολιτική κρίση στο στρατόπεδο των σιωνιστών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7</h3

«Καθαρίζουν» τις καθαρίστριες

Ηαστική Δικαιοσύνη είναι σαν τα φρέσκα. Δογκώνει μόνο τους ξυπόλητους. Δεν ξέρουμε σε ποιον ανήκει η παροιμιώδης φράση, όμως η αστική Δικαιοσύνη φροντίζει διαρκώς να μας υπενθυμίζει την ορθότητά της, κάνοντας σκόνη τις παραπλανητικές θεωρίες εκείνων που υποστηρίζουν ότι «η Δικαιοσύνη είναι το καταφύγιο του πολίτη και ιδιαίτερα του φτωχού πολίτη».

«Έχω απεριόριστη εμπιστοσύνη στην ελληνική Δικαιοσύνη» διακήρυξε από το βήμα της ΔΕΘ ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Σα να ήθελε να τον ειρωνευτεί, ο Αρειος Πάγος φρόντισε να διαφρεύσει την εισήγηση που θα κάνει

την ερχόμενη εβδομάδα στο Εργατικό Τμήμα του ανώτατου ακυρωτικού δικαστηρίου ο αρεοπαγίτης Χριστόφορος Κοσμίδης σχετικά με το ζήτημα των 393 απολυμένων καθαριστριών του υπουργείου Οικονομικών.

Οπως είναι γνωστό, στις 15 του περασμένου Μάιου το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, με την υπ' αριθμ. 1584/2014 απόφασή του, αικύρωσε τις απολύτεις 393 καθαριστριών του υπουργείου Οικονομικών και διέταξε την προσωρινή επαναπρόσληψή τους. Η απόφαση ήταν υποχρεωτικά εκτελεστή και το υπουργείο όφειλε να ξαναποθετήσει τις καθαριστριές στις θέσεις τους, με τα ίδια καθήκοντα και όρους εργασίας, μέχρι να τελεσιδικήσει η

υπόθεση. Το υπουργείο δεν εφέρμισε την απόφαση του Πρωτοδικείου. Προσέφυγε στον Αρειο Πάγο ζητώντας την προσωρινή αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου. Το αίτημα έγινε δεκτό και η απόφαση του Πρωτοδικείου ανεστάλη προσωρινά. Τώρα, ο αρεοπαγίτης Κοσμίδης εισηγείται στο Β/2 Εργατικό Τμήμα, που θα συνεδριάσει την ερχόμενη βδομάδα, οι απολυμένες καθαριστριές να παραμείνουν εκτός υπουργείου, υποστηρίζοντας ότι το Πρωτοδικείο υπερέβη τη δικαιοδοσία του, διότι οι καθαριστριές έχουν τεθεί σε διαθεσιμότητα και δεν έχουν απολύθει.

Το νομικό σκέλος δεν έχει τόση σημασία, αξίζει όμως τον κόπτο να δούμε τη βασική επιχειρηματολογία του, γιατί αποκαλύπτει τη σχέση της αστικής Δικαιοσύνης με την αστική εξουσία. Ο αρεοπαγίτης υποστηρίζει ότι το υπουργείο Οικονομικών εκτίμησε ότι το έργο της καθαριστριώτης των υπηρεσιών του θα πρέπει να γίνεται στο μέλλον από ιδιωτικά συνεργεία με σύμβαση έργου και όχι από υπαλλήλους. Αυτό κανάγεται στο πεδίο κυριαρχικής δράσης της δημόσιας διοίκησης και αποθέλλει στην εξουσιοδότηση την επιλογή του προσωπικού που τίθεται σε διαθεσιμότητα γίνεται με κριτήρια αντικειμενικά και με τρόπο που ελαχιστοποιεί τις δυσμενείς συνέπειες από τη διαθεσιμότητα ή την ενδεχόμενη απόλυτη στο εάν υπάρχει αδυναμία μετακίνησης σε άλλη θέση.

Ποτέ δεν υποστηρίξαμε ότι δεν πρέπει να γίνονται προσφυγές στα δικαστήρια και γενικότερα να μην γίνεται προσπάθεια αξιοποίησης

τομέα κατά την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2013-2016». Κατά τον αρεοπαγίτη, το κράτος πρέπει να έχει την ευχέρεια να καταργεί οργανικές θέσεις, ιδιαίτερα υπό την παρούσα οικονομική συγκυρία των εξαιρετικών δημοσιονομικών πιέσεων, που περιορίζουν τη δυνατότητα του κρατικού προϋπολογισμού για κοινωνικές παροχές και επιβάλλουν τη συρρίκνωση του κράτους ως επιχειρηματία ή εργοδότη, επιβάλλοντας και την περικοπή ενός σημαντικού μέρους των θέσεων εργασίας.

Κατά τον Χ. Κοσμίδη, η κατάργηση των οργανικών θέσεων και σύμφωνη με το σύνταγμα είναι και στην ΕΣΔΑ (Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου) δεν προσκρούει, διότι η κατάργηση των οργανικών θέσεων επιβάλλεται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, γίνεται με κριτήρια σύμφωνα με την ορθολογική οργάνωση και η επιλογή του προσωπικού που τίθεται σε διαθεσιμότητα γίνεται με κριτήρια αντικειμενικά και με τρόπο που ελαχιστοποιεί τις δυσμενείς συνέπειες από τη διαθεσιμότητα ή την ενδεχόμενη απόλυτη στο εάν υπάρχει αδυναμία μετακίνησης σε άλλη θέση.

Ποτέ δεν υποστηρίξαμε ότι δεν πρέπει να γίνονται προσφυγές στα δικαστήρια και γενικότερα να μην γίνεται προσπάθεια αξιοποίησης

των κρατικών υπηρεσιών. Μακριά από μας μια τέτοια αντίληψη. Άλλωστε, αρκετές φορές έχουμε καταφύγει σε δικαστήρια ή κρατικές υπηρεσίες, απαιτώντας την εφαρμογή νόμων σε σχέση με διάφορα ρεπορτάζ που κάνουμε. Τις περισσότερες φορές έχουμε δικαιωθεί γι' αυτές τις παρεμβάσεις μας, γεγονός που δείχνει ότι προσέχουμε πολύ πού, πότε και με τι επιχειρήματα προσφέγουμε. Ποτέ, όμως, δεν στήσαμε πανηγύρι αποθέωσης της αστικής Δικαιοσύνης. Γιατί έχουμε πολύ καλά ότι η οποία δικαίωση έρχεται ως αποτέλεσμα μιας αποκαλύψης απόλυτα στοιχειοθετημένης, που δεν επιτρέπει στην αστική Δικαιοσύνη να αποφασίσει διαφορετικά.

Στα εργατικά ζητήματα οι υπέρ εργατών αποφάσεις είναι η εξαίρεση στον κανόνα. Αρκετές φορές αναφούνται από ανώτερα δικαστήρια. Γι' αυτό και η αστική Δικαιοσύνη δεν πρέπει να αποθεώνεται ακόμη και στις λίγες φιλεργατικές αποφάσεις της. Οχι μόνο γιατί αυτές οι αποφάσεις έχουν σχετικό χαρακτήρα, αλλά γιατί δεν πρέπει να περάσει η εγκληματική αντίληψη ότι τις λύσεις θα δώσουν τα δικαστήρια, απότομες αρκεί να έχεις καλούς δικηγόρους. Με τέτοιες αντιλήψεις χτίστηκαν περιουσίες και ορισμένοι έχουν κάθε λόγο να τις καλιεργούν. Ιδιαίτερα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

■ **Να πάρει ξεκάθαρη θέση η διοίκηση Δούρου**

Όχι λεφτά στους καπιταλιστές του ποδοσφαίρου

Το ΣΤ' Τμήμα Διακοπώντου Ελεγκτικού Συνέδριου (ασχολείται με υποθέσεις των Ε', ΣΤ' και Ζ' Κλιμακών του ΕΣ - το συγκεκριμένο θέμα ήταν αρμοδιότητας του Ε' Κλιμακίου) μπλόκαρε τη σύμβαση με την οποία χαρίζονται 7 εκατ. ευρώ στην ΠΑΕ Παναθηναϊκός από την Περιφέρεια Αττικής. Απόφαση, την οποία με συνοπτικές διαδικασίες φρόντισε να περάσει από το περιφερειακό συμβούλιο η διοίκηση Σγουρού, λίγες μέρες πριν εγκαταλείψει τους θώκους της. Το σκεπτικό του ΣΤ' Τμήματος Διακοπών δεν έχει γίνει γνωστό (αναφέντων να σταλεί την Παρασκευή στην Περιφέρεια). Σύμφωνα με διαρροές, το Θερινό Τμήμα του ανώτατου δημοσιονομικού δικαστηρίου έκρινε ότι η σύμβαση αντίκειται στο δημόσιο συμφέρον. Η σημασία αυτής της απόφασης υπογραμμίζεται αν πάρουμε υπόψη ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο είναι το πιο συντηρητικό από τα τρία ανώτατα δικαστήρια.

Το μπαλάκι πλέον περνάει στην παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, που έχει την πλειοψηφία στο νέο περιφερειακό συμβούλιο, και στην περιφερειαρχή Ρένα Δούρου, που μέχρι στιγμής δεν έχουν ανοίξει τα χαρτιά τους. Θα κάνουν προσφυγή υπέρ της σύμβασης, δηλαδή υπέρ του Αλαφούζου; Θ' αφήσουν την ΠΑΕ Παναθηναϊκός να κάνει προσφυ-

γή (έχει έννομο συμφέρον) και θα παραστήσουν τους Πόντιους Πιλάτους; Ή θα υπερασπιστούν το δημόσιο συμφέρον, παρεμβαίνοντας –όπως έχουν νομικό δικαίωμα και πολιτική υποχρέωση– υπέρ της απόφασης του ΣΤ' Θερινού Τμήματος. Επίσης, πρέπει από τώρα να ξεκαθαρίσει ότι δεν πρόκειται να προχωρήσει σε καπτάριση σύμβασης για να πάρει 20 εκατ. ο Μελισσανίδης για το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση που θέλει να κατασκευάσει στη Νέα Φιλαδέλφεια, αρπάζοντας 6 στρέμματα από το Αλσος και ποδοπατώντας τη θέληση του λαού της περιοχής;

ΥΓ: Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής, δηλαδή το κυβερνητικό όργανο, ενέκρινε τη σύμβαση Σγουρού-Αλαφούζου (απόφαση 52719/37334/15.9.2014), ως σύμβαση **κτεκμιαρόμενης νομιμότητας**, λόγω παρελευτήσης του προβλεπόμενου χρόνου των 30 ημερών! Δηλαδή, δεν μπήκε στην ουσία, δεν έξετασε το περιεχόμενο της σύμβασης, αλλά την ενέκρινε για τυπικούς λόγους, επειδή είχε περάσει η προβλεπόμενη προθεσμία! Τόσο πολύ ενδιαφέρονται τα κυβερνητικά όργανα για τα λεφτά του ελληνικού λαού. Αμα πρόκειται να «φιμουκάσουν» κάποιον καπιταλιστή, τότε αφήνουν το χρόνο να περάσει, για να μη μπουν στην ουσία! Και δεν έχουν κανένα πρόβλημα να εκδώσουν μια απόφαση ντροπής.

■ Θράσος και αγυρτεία

Το θράσος ποτέ δεν του έλειψε, ο αμφορολιμός και ο σαλαταρισμός αποτελούν βασικά συστατικά του πολιτικού του DNA, γι' αυτό και ο Τσίπρας δε δίστασε να ζητήσει και εύσημα για το «Ολαντρέου» που είχε πει κάποτε στο Παρίσι, για να βοηθήσει το φίλο του Ζαν-Λικ Μελανσόν: «Κατ' αρχάς πρέπει να σας πω ότι πρέπει να μου πιστώσετε ότι είχα μια προφητική στάση στην κρίση που έκανα για τον πρόεδρο Ολάντ πριν από δύο χρόνια στη Γαλλία. Τότε που όλοι μου επιπέθηκαν για μια φράση».

Ζητάει εύσημα για το «Ολαντρέου», αυτός που έκανε γαργάρα τη συγκεκριμένη λέξη και λίγο αργότερα έκανε δημόσια την αυτοκριτική του. Λίγο πριν επισκεφθεί το Βερολίνο (Μάρτιος 2012), σε συνέντευξη που έδωσε σ

Στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, ο πάτος δεν είναι το τέλος της απαξίωσης

Η αθλητική επικαιρότητα τη βδομάδα που πέρασε ήταν γεμάτη από ειδήσεις, όμως οι κυριότερες από αυτές καταδεικνύουν την απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Θα ξεκινήσουμε από το σοβαρό τραυματισμό του 46χρονου οπαδού του Εθνικού, ο οποίος βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση στο νοσοκομείο. Το περιστατικό έγινε στον αγώνα Ηρόδοτος-Εθνικός για το πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής, όταν μια ομάδα οπαδών του Ηρόδοτου επιτέθηκε στους οπαδούς του Εθνικού. Εκτός από αυτό καθαυτό το συμβόλιο που πέρασε στα φιλά της επικαιρότητας, γιατί ενισχύει το αίσθημα απαξίωσης που έχει η πλειοψηφία των φιλάθλων για το ελληνικό ποδόσφαιρο οικοδόμημα, υπάρχουν και ορισμένα σημεία που σχετίζονται με το περιστατικό, που αποδεικνύουν ότι τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα απ' όσο μπορούμε να φανταστούμε. Θα ξεκινήσουμε από το διαιτητή, ο οποίος αντί να διακόψει τον αγώνα, όπως έπρεπε, πίεζε το γιατρό να ξαναμπεί στο γήπεδο για να συνεχιστεί κανονικά η αναμέτρηση, αφήνοντας τον τραυματία να περιμένει μόνος του το ασθενοφόρο! Ο λόγος προφανής. Επρεπε να συνεχιστεί ο αγώνας για να είναι όσο το δυνατόν μικρότερη η τιμωρία του Ηρόδοτου.

Μετά το διαιτητή, τη σκυτάλη πήραν οι γιατροί στο νοσοκομείο Ηρακλείου, οι οποίοι δε διέγνωσαν εμφανείς κακώσεις και ανέφεραν ότι ο 46χρονος οπαδός του Εθνικού νοσηλεύεται με «βαριά εγκεφαλική αιμορραγία συνεπεία ρήξεως εγκεφαλικού ανευρύσματος». Εκτός από τους αυτόπτες μάρτυρες που τους διαψεύδουν, περιγράφοντας καρέ-καρέ την επίθεση που δέχτηκαν οι οπαδοί του Εθνικού και ειδικότερα ο 46χρονος τραυματίας, υπάρχει και γνωμάτευση των γιατρών της ΜΕΘ του 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου, οι οποίοι για να διερευνήσουν τα αίτια της εγκεφαλικής αιμορραγίας έκαναν ψηφιακή αγγειογραφία, από την οποία δεν πρόεκυψε παθολογική αιτία ή ανεύρυσμα, απότομη κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η αιμορραγία προήλθε από εξωγενείς παράγοντες, δηλαδή από τα χτυπήματα που δέχτηκε σύμφωνα με σούσους ήταν στο γήπεδο. Είναι φανερό ότι αυτή η διχογνωμία των γιατρών θα αποτελέσει ένα από τα βασικά σημεία για τη διερεύνηση της υπόθεσης, όταν κάποια στιγμή φτάσει

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

στις δικαστικές αίθουσες και δεν χρειάζονται ιδιαίτερες νομικές γνώσεις για να καταλάβουμε ότι άλλη βαρύτητα έχει η υπόθεση αν η εγκεφαλική αιμορραγία προήλθε από χτυπήματα και άλλη αν αιτία είναι κάποιο ανεύρυσμα.

Κλείνουμε με την ανακοίνωση της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (ΕΠΟ), η οποία εξέφρασε τη θλίψη και τον αποτροπιασμό της για το θλιβερό περιστατικό και δήλωσε τη συμπαράσταση του προέδρου και του διοικητικού συμβουλίου προς τους οικείους του άτυχου οπαδού και την οικογένεια του Εθνικού. Κρατώντας το καλύτερο για το τέλος, διαβεβαίωσε ότι ο πλεικυνός της αθλητικής δικαιοσύνης θα πέσει βαρύς και αμελικός και ότι η ΕΠΟ θα προστατεύσει το ποδόσφαιρο που είναι ζωή και όχι θάνατος. Περιττεύει να πούμε ότι, παρά το τραγικό γεγονός, οι αγώνες του Σαββατοκύριακου έγιναν κανονικά. Ήχουμε πολλές φορές τονίσει στο παρελθόν, ότι η κατάσταση στο ελληνικό ποδόσφαιρο γνωστοποιείται ότι θα ζητηθεί συνάντηση με τον υφυπουργό Πολιτισμού, όπως επίσης με τον ΟΠΑΠ, τη Σούπερ Λιγκ και τους Βογχέλη Μαρινάκη, Γιάννη Αλαφρύζη, Ιβάν Σαββίδη και Δημήτρη Μελισσανίδη. Φως στο τούνελ δεν φαίνεται να υπάρχει, αφού από αυτούς που θα συναντήσει η επιπρόπτη μόνο από τον ΟΠΑΠ μπορούν να βγάλει από τη «νιρβάνα» και τη λογική της αρπαχτής και του εύκολου κέρδους τους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου, όπότε μάλλον έχει χαθεί κάθε ελπίδα.

Και από τη Γ' Εθνική κατηγορία περνάμε στη Β' Εθνική ή αλλιώς Football League, η πρεμιέρα της οποίας αναβλήθηκε επ' αόριστο, εξαιτίας των μεγάλων οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι περισσότερες ομάδες. Το ΔΣ της Football League πήρε αυτή την απόφοιτη, προκειμένου να λυθεί το θέμα που αντιμετωπίζει η πλειοψηφία των ΠΑΕ με τη φορολογική ενημερότητα και τις εγγυητικές επιταγές πριν την έναρξη του πρωταθλήματος, το οποίο σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι οι περισσότερες ομάδες δεν πληρούν τα κριτήρια για τη συμμετοχή τους στο πρωτάθλημα. Το οικονομικό πρόβλημα ήταν έντονο και τα προηγούμενα χρόνια, όμως όπως όλα δείχνουν φέτος η κατάσταση «χτύπησε κόκκινο», αφού η χορηγία από τον ΟΠΑΠ είναι μειωμένη κατά 1.000.000 ευρώ (από τα 5.500.000 έπεισε στα 4.500.000

ευρώ), η Super League δεν έχει αποδώσει τα χρήματα που οφείλει, ενώ και τα έσοδα από τρίτους εκτός της κρατικής επιχορήγησης μειώνονται συνεχώς, αφού η οικονομική κρίση

έχει «στεγνώσει» την αγορά από ρευστό. Και επειδή οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, στην πλειοψηφία τους, βάζουν το χέρι στην τσέπη μόνο τις κρύες μέρες του χειμώνα για να μην κρυώνουν, η αναβολή του πρωταθλήματος ήταν απόλυτα φυσιολογική εξέλιξη.

Για να αντιμετωπιστεί το θέμα, εκτός από την αναβολή της πρεμιέρας αποφασίστηκε και η σύσταση μιας επιπρόπτης, η οποία θα συναντηθεί με τον πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά, τον αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξη Τσίπρα και με δόλους τους αρχηγούς των κομμάτων που συμμετέχουν στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Επίσης, μέσω της ανακοίνωσης γνωστοποιείται ότι θα ζητηθεί συνάντηση με τον υφυπουργό Πολιτισμού, όπως επίσης με τον ΟΠΑΠ που είχε εγκρίνει η Περιφέρεια Αττικής για την ανακατασκευή του «Απόστολος Νικολαΐδης», επισημαίνοντας ότι η επίμαχη επιχορήγηση είναι αντίθετη στο δημόσιο συμφέρον, ενώ παράλληλα παραβιάζεται η αρχή της οικονομικότητας, εκτός από τους πράσινους έχει δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα και στον Μελισσανίδη. Παρά την προσπάθεια που κάνουν τα κιτρινόμαυρα «παππαγαλάκια» για να πείσουν τον κόσμο της ΑΕΚ ότι όλα πάνε καλά και η «Αγιά Σοφιά» θα κατασκευαστεί, η πραγματικότητα τα διαφεύδει συνεχώς και οι μουρμούρες στις τάξεις των οπαδών της ΑΕΚ συνεχώς αυξάνονται. Εκτός από τον Μελισσανίδη, ζόρια έχουν η Δούρου και ο ΣΥΡΙΖΑ, αφού δυσκολεύουν και γι' αυτούς τα πράγματα. Η απόφαση του Ελληνικού Συνέδριου δυσκολεύει παρά πολύ τα κομπρεί με τους διάφορους καπιταλιστές και κάνει μονόδρομο την άρνησή τους να δοθούν χρήματα της Περιφέρειας για να φτιάξουν οι ΠΑΕ ιδιωτικά γήπεδα. Βεβαίως, οι ΣΥΡΙΖΑίοι μας έχουν συνηθίσει σε κωλοτύμπες και αν χρειαστεί όλο και κάτιοθα βρουν για να δικαιολογήσουν την απόφασή τους.

Κος Πάπιας
rapias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Σε εξέλιξη βρίσκεται η υπόθεση των στημένων αγώνων και άπαντες περιμένουν την απόφαση του αθλητικού δικαστή Αριστείδη Κορέα. Από την περασμένη Δεύτερα, ο Κορέας έχει στα χέρια του τις ανωμοτί καταθέσεις των 11 αρχικών υπόπτων για τη σύσταση εγκληματικής οργάνωσης στο ποδόσφαιρο (ο πρόεδρος της ΕΠΟ Γιώργος Σαρρής, το μέλος του ΔΣ της ομοσπονδίας Αριστείδης Σταθόπουλος, ο νομικός σύμβουλος της ΕΠΟ Θεόδωρος Κουριδής, το μέλος

■ ΓΟΥΕΣ ΜΠΟΛ Ο λαβύρινθος

Μία ομάδα νέων βρίσκεται εγκλωβισμένη σε μια άλλη πραγματικότητα, στην οποία παλεύουν να επιβιώσουν. Τεράστια τείχη που συνεχώς ανακατασκευάζονται δημιουργώντας έναν τεράστιο και πολυδαιδαλό λαβύρινθο, υπερφυσικά τέρατα και ο αδυσώπητος χρόνος είναι οι εχθροί των νέων, οι οποίοι με το που βρέθηκαν εκεί έχασαν κάθε ανάμνησή τους. Στόχος τους είναι να λύσουν το γρίφο για να δραπετεύσουν. Εντωμεταξύ, συνεχώς καταφέρουν νέοι επισκέπτες που πρέπει πολύ γρήγορα να εγκλιματιστούν και να βοηθήσουν. Πρωταγωνιστής είναι ο Τόμας, μέσα από την οπτική γωνία του οποίου ξετυλίγεται η ιστορία.

Η ταινία αποτελεί μεταφορά στη μεγάλη οθόνη μιας σειράς σύγχρονων βιβλίων, best sellers στην Αμερική, του συγγραφέα Τζέιμς Ντάσενερ. Πατώντας στον απόχρη παρόμοιων εγχειρημάτων, όπως ο «Χάρι Πότερ», το «Twilight», ο «Άγωνες πείνασης» ή ακόμα και το «Lost», ο «λαβύρινθος» προσποθεί με τη σειρά του να δομήσει μια παράλληλη πραγματικότητα στην οποία υπάρχουν αντιστοιχίες με την καθημερινότητα στην οποία ζούμε. Ετσι, οι νέοι αυτοί φιλοδοξούν να ενσαρκώσουν μια γενιά που οισθάνεται αποξενωμένη και απειλημένη, που συνεχώς πολεύει για την επιβίωσή της και που προσπαθεί να βρει την ομιδικότητα και την αλληλεγγύη. Φυσικά, όλα αυτά αποτελούν πολύ οδρά χαρακτηριστικά που σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να συλλάβουν την ουσία των προβλημάτων που η δυτική κοινωνία αντιμετωπίζει.

Πρόκειται, λοιπόν, για ένα ακόμη παραμυθάκι που στηρίζεται στην έντονη και γρήγορη δράση, στη λειτουργία των συμβόλων, σ

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM MEAM

Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης Ταξικό, Αντικοινωνικό (και συ φάε ..., λαέ)

Ναι, αγαπητή κ. Φωτεινή Π.: να βάλετε μια πέτρα (όπου δει) και να πα' να πνιγείτε

«Το λυκόφως πια είναι πιο ωχρό, / Μια στιγμή –θαρρεί ήδη της λευτεριάς η αυγή– / Θα βγει ο ήλιος σαν φλεγόμενη πτορφύρα, / Θα φύγει η νύχτα και τα βάσανά της μαζί. / Τότε θα φυτρώσουν άνθη νέας φυλής/ Οχι μόνο εκεί που οπόρο ρίζαμε εμείς, / Ανθόκηπος θα γίνει όλη η γης, / Και τα φύτα της χώρας όλα θ' αλλάξουν, / Και φοίνικας ειρήνης το Βορρά θα στολίσει. / Προς φωτεινό μεσημέρι θα στραφεί η δρυς / Με το βαρύ πάτημά της θρόνους θα γκρεμίσει» (Φρ. Ενγκελς, «Βράδυ», "Telegraph fur Deutschland", 1839)

«ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΨΗΛΑ Θεωρούν ταπεινό να μιλάς για το φαΐ. / Ο λόγος: έχουνε / κιόλας φάει. /

Οι ταπεινοί αφήνουν τον κόσμο / χωρίς να 'χουνε δοκιμάσει / κρέας της προκοπής. / Πώς ν' αναρωτηθούν πούθ' έρχονται / και πού πηγαίνουν; Είναι, / τα όμορφα δειλινά, / τόσο αποκαμωμένα. / Το βουνό και την πλαστιά τη θάλασσα / δεν τα 'χουνε ακόμα δει / όταν σημαίνει η ώρα τους. / Αν δε νοιαστούν οι ταπεινοί / γ' αυτό που είναι ταπεινό / πιοτέ δε θα εγερθούν.» (Μπ. Μπρεχτ: από το «Γερμανικό εγχειρίδιο πολέμου», 1941)

◆ Παραθεριστές του καλοκαιριού, «περατζαδόροι» της ΔΕΘ (μια σωστότατη διαπίστωση).

◆ From here to braternity.

◆ If all the world's a stage, what age, O Shakespeare?

◆ Nothingness as a second choice.

◆ «Στο μέσο της χούντας, το 1971, οχηματίζεται μια αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την ίδια επωνυμία, "Σύγχρονος Κινηματογράφος", προκειμένου να διαχειριστεί οικονομική ενίσχυση από το ίδρυμα Ford (3.135.000 δραχμές). Το γεγονός είναι καθοριστικής σημασίας, καθώς το έργο της εταιρείας είναι πολύπλευρο (κυριακάτικες προβολές, εισηγήσεις, παραγωγή ταινιών μικρού και μεγάλου μήκους, αγορά εξοπλισμού ενός κινηματογραφικού στούντιο). Φαίνεται ότι η εταιρεία ακολούθησε τα πρότυπα της εποχής: γύρω από αυτήν φύεται ένας συγκεντρωτισμός πολλών δραστηριοτήτων που την υπερβαίνει και μια φιλοδοξία στόχων που εκ των προγμάτων ήταν αδύνατο να εκπληρωθούν και να εκτελεσθούν. Προς το τέλος της απριλιανής δικτατορίας, ο Σ.Κ. διακόπτει την έκδοσή του, μέσα σ' ένα κλίμα διαφωνιών, αλληλοκατηγορίας και συνωμοσιολογίας, καθώς αδυνατούσε να διαχειρίσει

στεί, κατά το μάλλον ή ήττον, την οικονομική ενίσχυση του περιοδικού από το ίδρυμα Ford για δεύτερη φορά». (Περιοδικό «διαβάζω» - τ. 507, Μάιος 2010). Ας κρατήσουμε μερικά σημεία: «Στο μέσο της χούντας», «ίδρυμα Ford», «3.135.000 δραχμές», «δραστηριοτήτων... ήταν αδύνατο να εκπληρωθούν», (σ.σ. αν και είχαν την ευτυχία να... πληρωθούν...), «οικονομική ενίσχυση του περιοδικού από το ίδρυμα Ford για δεύτερη φορά». Υπάρχουν άροτρα «ψηλά γράμματα» στην υπόθεση;

◆ Πολλοί ψ...ηλαρμενίζουν, και γ' άλλους πέρα βρέχει. Μα σαν αρχίζει η βροχή, σκούζουνε σαν ποντίκια.

◆ Μας κούφανε η... εκκωφαντική σιωπή του «καλλιτεχνικού κόσμου» στη διάρκεια του πρόσφατου πολέμου στη Γάζα. Να είναι η «κυπερδραστηριότητά του», να είναι η «αδιαφορία του», να 'ναι, όροφες, «πολλά τα λεφτά»;

◆ «Ο Κλούδος» - 1986.

◆ Rory - "Philby".

◆ CITY - "Am Fenster".

◆ TCHAIKOVSKY: "La Dame de Pique".

◆ Δώσ' μου αποτέλεσμα, βρυγήθηκε ο καπετανίος, καταβροχθίζοντας μια μεγάλη μπουκιά αγριογούρουνου.

◆ Αγιονόρος, πάπας Φρα-

γίκος Α': Άλεξη, πότε θα 'ρθεις κι από την ενορία των «ερτωχών και καταφρονεμένων»; Ε, πάτερ-Άλεξη;

◆ Τάδε έφη Μας: «Δεν είναι ακριβό το γάλα». Αυτός είναι η Μαρία Αντουανέτα (ή, καλύτερα, λόρδος) και η χειμαζόμενη εργατική τάξη η... λόρδα. ('Ντάξει, κ. Γιακουμάτε, ΑΝΑΓΚΑΖΟΜΑΣΤΕ να τρώμε παντεσπάνι... Οχι διά βίου, όμως).

◆ Η ΑΥΓΗ, 18-9-2014: «Φραγίκος Α': ο Πάπας των φτωχών και της ειρήνης». Μια πολύ όμορφη Παπα-ριά!

◆ Στον πάπα ο Άλεξης, αντιπρόερος (με wow αρμοδιότητες) στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο ο Παπαδημούλης, «κόκκινα γάντια του αγώνα και της διεκδίκησης» στο Ευρωκοινοβούλιο, μιλάμε για... οργασμό σουρρεαλισμού και... περιορισμένης κινητοποίησης... Α, και συ που τρως

Βασίλης

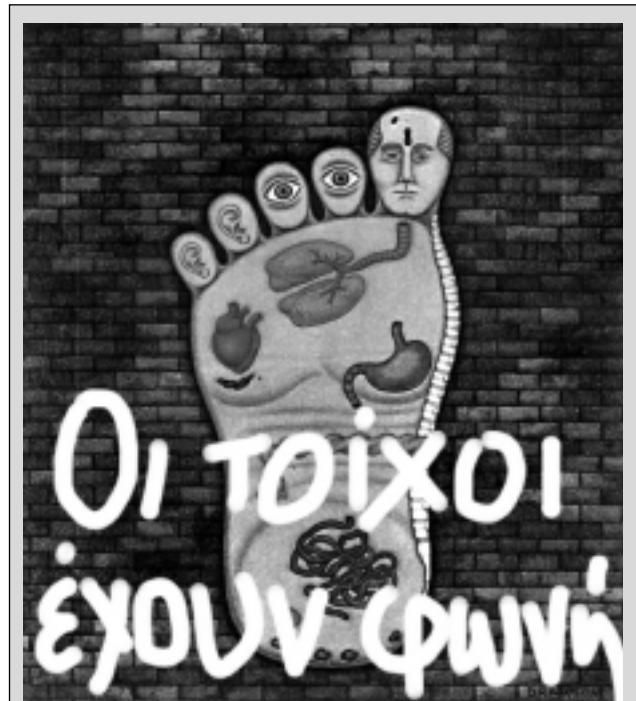
Αίγυπτος: πρώτη νίκη των απεργών πείνας

Την απελευθέρωση του αγωνιστή-συμβόλου της λαϊκής εξέγερσης της 25ης Γενάρη του 2011 Άλλα Αμπντέλ Φατάχ και δύο ακόμη συντρόφων του με εγγύηση 5.000 αιγυπτιακών λιρών (700 δολάρια) αποφάσισε δικαιοτήριο του Καΐρου κατά την επανάληψη της δίκης τους στις 15 Σεπτεμβρίου.

Ο Άλλα Αμπντέλ Φατάχ και 24 ακόμη συναγωνιστές του είχαν καταδικαστεί (οι 22 ερήμην) στις 11 Ιούνη σε φυλάκιση 15 χρόνων, πρόστιμο 100.000 αιγυπτιακών λιρών (14.000 δολάρια) και παραμονή υπό αστυνομική επιτήρηση για πέντε χρόνια μετά την έκτιση της ποινής τους, με κατασκευασμένες κατηγορίες λόγω της συμμετοχής τους σε διαδηλωση χωρίς άδεια της αστυνομίας ενάντια στις δίκες πολιτών από στρατοδικεία.

Πρόκειται για μια πρώτη νίκη της απεργίας πείνας που ξεκίνησε ο Άλλα στις 18 Αυγούστου στη φυλακή Τόρα με τη συμμετοχή δεκάδων αικόμη κρατουμένων τις επόμενες μέρες, με αίτημα την απελευθέρωσή τους και την κατάργηση του νόμου που απαγορεύει τις διαδηλώσεις και δίνει το ελεύθερο στην αιστυνομία να τις καταστελλεί. Παράλληλα, ξεκίνησε στις 7 Σεπτεμβρίου απεργία πείνας έξω από τις φυλακές, μέσα στο κτίριο του Εθνικού Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, από τους συγκατηγορούμενους του Άλλα που είχαν διαφύγει τη σύλληψη, ο αριθμός των οποίων αερίθηκε κατακόρυφα τις επόμενες μέρες, έχοντας φτάσει στους 295 τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές σε διάφορες πόλεις της χώρας και προκαλώντας σωρεία καταγγελιών εναντίον της στρατιωτικής χούντας από πολλές οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Προφανώς, κάτω από την πίεση της απεργίας πείνας και της δημοσιότητας που έπαιρνε, το δικαστήριο αποφάσισε την απελευθέρωση του Άλλα και των δύο συντρόφων του σε μια προσπάθεια εκτόνωσης των αντιδράσεων και αποκλιμάκωσης της απεργίας πείνας. Μάταια όμως. Ο Άλλα και οι δύο σύντροφοί του βγαίνοντας από τη φυλακή ανακοίνων ότι συνεχίζουν την απεργία πείνας μέχρι την απελευθέρωση όλων όσων βρίσκονται στη φυλακή λόγω της συμμετοχής τους σε διαδηλώσεις χωρίς άδεια της αιστυνομίας.

◆ Δεν ξεχνάμε, δε συγχωρούμε – Αντιφασιστική πορεία στο Κερατσίνη Πέμπτη 18/9 6μμ Πλ. Νίκης – 1 χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα – καθημερινός αγώνας ενάντια στο φασισμό και το σύστημα που τον γεννά και τον θρέφει - Συνέλευση της Πλατείας Κερατσινίου Δραπετσώνας, Αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης & ρήγης ΡΕΣΑΛΤΟ (αφίσα)

Μια από τις πολλές αφίσες που κυκλοφόρησαν αυτές τις μέρες, απ' αφορμή τον ένα χρόνο από τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από τα νεοαζιστικά τόγματα εφόδου. Την ξεχωρίσαμε για δυο λόγους. Πρώτο, επειδή προέρχεται από την περιοχή όπου ζούσε ο Π. Φύσσας και δεύτερο επειδή δεν φυσαρεί αντιφασιστικά, αναζητώντας κοινή βάση με τον αστικό αντιφασισμό, αλλά το πρόταγμά της είναι αντιφασιστικό και αντικαπιταλιστικό. Κι αυτό μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους.

◆ Η δικαιοσύνη είναι σαν τα φρίδια, δογκώνει μόνο τους ξυπόλητους – Α (σύνθημα στην οδό Αγίας Μαρίνης στα Γιάννενα)

Το σύνθημα χρησιμοποιείται κατά κόρον, κυρίως από τον αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο. Άλλοι χώροι το αποφέυγουν όπως ο διάβολος το λιβάνι, για ευνόητους λόγους. Πώς θα μπορούσε να το χρησιμοποιήσει για παράδειγμα ο ΣΥΡΙΖΑ ή η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όταν στήνουν τρελό πανηγύρι κάθε φορά που βγαίνει μια θετική δικαιοσύνη απόφαση (εξαίρεση) και κατεβάζουν τους τόνους όταν αυτή η απόφαση αναρείται ή βγαίνουν αποφάσεις καταστόλης των εργατικών κινητοποιήσεων (κανόνας); Πανηγύριζαν για την προσωρινή διαταγή του προέδρου του ΣΤΕ για την EPT, κοροϊδεύοντας τους απολυμένους και όλο το κόσμο, αλλά το βουλώσαν όταν ήρθε η τελική απόφαση που είπε «καλά έκανε η κυβέρνηση και τους απέλυσε». Πανηγύριζαν για την απόφαση ενός Μονομελούς Πρωτοδικείου υπέρ των απολυμένων καθαριστριών, αλλά τώρα που έρχεται η «απανταχούσα

Συμπληρώθηκε ένας χρόνος από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Ενα 34χρονο εργατόπαιδο-καλλιτέχνης από το Κερατσίνι, που στάθηκε περήφανα απέναντι στους νεοναζί, δείχνοντάς τους ότι δεν τους φοβάται, ήταν ο πρώτος Έλληνας που έπεσε νεκρός από επίθεση των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου. Ο πρώτος Έλληνας, γιατί προηγήθηκαν μετανάστες. Αρκετοί μοχαιρώθηκαν, ξυλοκοπήθηκαν, λιντσαρίστηκαν, χωρίς ποτέ να βρεθούν οι δράστες. Μερικοί πέθαναν μετά τις δολοφονικές επιθέσεις που δέχτηκαν, χωρίς και πάλι να βρεθούν οι δράστες.

Οταν ο νεοναζιστικός συμμοριτισμός ξάπλωσε τον πρώτο νεκρό Έλληνα (οι μετανάστες, νεκροί ή τραυματίες, δεν μετρούσαν, όπως δεν μετρούσαν και οι έλληνες τραυματίες), η αστική πολιτική αντιλήφθηκε ότι έπρεπε να δράσει αστραπιά. Επρεπε να βάλει αυτή

■ Ενας χρόνος από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα

Ζητούμενο η ανάπτυξη του αντιφασιστικού - αντικαπιταλιστικού ρεύματος

στην ατζέντα της έναν κάλπικο αντιφασισμό, για να μη γνωρίσει άνθιση ο αντικαπιταλιστικός αντιφασισμός. Και το έκανε.

Λίγες ώρες αφότου ο Παύλος Φύσσας άφησε την τελευταία του πνοή σ' ένα πεζοδρόμιο της Αμφιάλης εξαπολύθηκε η «αντιφασιστική» εκστρατεία, στην οποία πήραν μέρος οι αστικές πολιτικές δυνάμεις, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους και τα ΜΜΕ. Δεν άφησαν ούτε εκατοστό χώρου ακάλυπτο, ενώ ενσωμάτωσαν πανεύκολα το ριχό αντιφασισμό της καθετωτικής Αριστεράς. Ο όλος, ο γνήσιος, ο αντικαπιταλιστικός αντιφασισμός, δεν ήταν τόσο δυνατός, δε διέθετε μηχανισμούς προταγάνδες, ούτε την απαιτούμενη μαζικότητα για να διασπάσει αυτό το μέτωπο.

Ακολούθησαν οι διώξεις ηγετικών στελεχών της νεοναζιστικής συμμορίας, που οδήγησαν στη φυλακή ολόκληρο σχεδόν τον ηγετικό πυρήνα. Διώξεις που υπηρετούν το στόχο της μείωσης της εκλογικής της επιρροής, η οποία πλήττει πρωτίστως τη ΝΔ και δευτερευόντως το ΠΑΣΟΚ. Τα αποκαλυπτήρια του Μπαλάτκου, του πιο στενού συνεργάτη του

Σαμαρά, που προσπαθούσε να ρίξει γέρεψες με στελέχη του νεοναζισμού, σε μια κατεύθυνση δημιουργίας της «σοβαρής Χρυσής Αυγής», δείχνουν καθαρά ότι αν δεν υπήρχαν οι πολιτικοί υπολογισμοί του Σαμαρά, για τη δολοφονία του Π. Φύσσα θα συλλαμβανόταν μόνο ο Ρουπακιάς, άντε και κάποιοι της Νίκαιας, και η δολοφονία θα παρουσιάζοταν ως μια κοινή πτωματική υπόθεση.

Σε κάθε περίπτωση, οι αστικές δυνάμεις δεν έχουν στόχο να ανακάψουν το φασιστικό φαινόμενο και την εξάπλωσή του στην κοινωνία, γιατί ο φασισμός αποτελεί ένα πολυεργαλείο του συστήματος.

Μέγας στόχος τους είναι, επίσης, να ισχυροποιήσουν την αστική δημοκρατία, εξισώνοντας τις λαϊκές αντιστάσεις (όποιας μορφής και όποιας έντασης) με τη νεοναζιστική βία και εμπεδώνοντας την υποταγή στην αστική νομιμότητα, πέραν της οποίας υπάρχει η «ανομία που οδηγεί στη βία, η οποία δεν έχει χρώμα». Αυτό το στόχο υπηρετεί η θεωρία «των δύο άκρων».

Τα νεοναζιστικά τάγματα εφόδου είναι η ακραία έκφραση του κοινωνικού εκφασισμού. Μπράβοι της νύχτας, λουμπε-

σπάθεια να μεταγγίσουν τη φασιστική ψήφο προς την παραδοσιακή Δεξιά.

Για να λέμε τα πρόγματα με τ' όνομά τους, τα νεοναζιστικά τάγματα εφόδου δε θα μπορούσαν να φτάσουν σε τέτοιο σημείο δολοφονικής αποθράσυνσης, παρά την υποστήριξή τους από τους μηχανισμούς καταστολής, αν μισό εκατομμύριο πολίτες δεν ψήφιζαν τους νεοναζί στις εκλογές. Αυτή η κοινωνική στήριξη είναι αποτέλεσμα από τη μια της κρίσης και της εξαθλίωσης και από την άλλη του κάλπικου αντιφασισμού των κυρίαρχων αστικών πολιτικών δυνάμεων. Ποιοι παριστάνουν τους αντιφασιστές; Αυτοί που έχουν αλυσοδέσει τον ελληνικό λαό στο ζυγό της βαρβαρότητας, αυτοί που μακελεύουν με τους πραιτοριανούς του κράτους κάθε διαδήλωση.

Με ίχωρίς μια εκλογικά δυ-

Κοστολόγηση!

Από το βράδυ του περασμένου Σαββάτου, μια συζήτηση κυριαρχεί στην αστική πολιτική σκηνή. Πόσο «κοστολογούνται» τα μέτρα που ανακοίνωσε ο Τσίπρας και πώς θα εξευρεθούν οι πόροι για την υλοποίησή τους;

Συγκυβέρνηση και ΣΥΡΙΖΑ διαφωνούν και στα δύο σκέλη του ερωτήματος. Η συγκυβέρνηση (κοτζάμ ανακοίνωση εξέδωσε το υπουργείο Οικονομικών) επιμένει ότι τα μέτρα κοστολογούνται σε περισσότερα από 17 δισ. ευρώ και ότι θα παράξουν ελειγμάτα, τα οποία θα οδηγήσουν σε νέο δανεισμό για την κάλυψη τους. Αντίθετα, ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει ότι τα μέτρα κοστολογούνται σε 11,3 δισ. και ότι έχει εξασφαλισμένα τουλάχιστον 12 δισ. για την άνετη χρηματοδότησή τους.

Αυτός ο καυγάς θα συνεχιστεί κι άλλο, καθώς η μεν κυβέρνηση θορυβήθηκε από την υποσχεσιολογία του ΣΥΡΙΖΑ (ξέρει πως ο ψηφιοφόρος θεωρεί πως δεν έχει να χάσει τίποτα αν τον ψηφίσει), ο δε ΣΥΡΙΖΑ θορυβήθηκε όχι μόνο από την ανάλυση του υπουργείου Οικονομικών και από άρθρα στο φιλοκυβέρνητικό Τύπο, αλλά και από επικριτικά άρθρα ακόμη και στον πολύ φιλικό του Τύπο (π.χ. οι οικονομικές στήλες της Εφέντης αμφισβήτησαν ευθέως ότι μπορεί να μαζέψει τα λεφτά που αναφέρει). Η κάθε πλευρά, λοιπόν, θα ρίχνει νέα όπλα στον καυγά, ο οποίος θα συνεχιστεί στο διπνεκές. Οπως όλοι θυμόμαστε, το ίδιο γινόταν και μετά τα διάφορα «Ζάππεια» του Σαμαρά, όταν η ΝΔ «αμφισβήτησε» τα μνημόνια.

Συγκυβέρνηση και ΣΥΡΙΖΑ, όμως, συμφωνούν σε κάτι. Συμφωνούν ότι τα μέτρα πρέπει να είναι κοστολογημένα, ότι πρέπει να κινούνται στη λογική του μηδενικού ελλειμμάτου, ότι δεν πρέπει να αμφισβηθεί έναντι της ΕΕ. Αυτό αφορά, βεβαίως, κυρίως τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί η συγκυβέρνηση θέτει κι αλλιώς ακολουθεί σταθερά αυτή τη στάση.

Στην πραγματικότητα, αυτό στο οποίο συμφωνούν συγκυβέρνηση και ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι πρέπει να μείνει στο απυρόβλητο ο καπιταλισμός. Η αναπτυξιολογία τους έχει ως σημείο αναφοράς τον ιδιωτικό καπιταλισμό, ούτε καν τον κρατικό (το αστείο ποσό των 4 δισ. που ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται να προσθέσει στο Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων αποτελεί την καλύτερη απόδειξη γι' αυτό).

Ο καπιταλισμός στο απυρόβλητο, κανονική αποπληρωμή του δυσβάσταχτου κρατικού χρέους και μηδενική ελλείμματα είναι το τρίπτυχο μιας διαχείρισης της κρίσης προς όφελος του κεφαλαίου και σε βάρος των εργαζόμενων μαζών. Αυτό ακριβώς υποσχέθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ. Γ' αυτό και οι πολιτικοί του αντίπαλοι δεν του έκαναν οποιαδήποτε επίθεση σε επίπεδο αρχών, δεν μίλησαν για σοσιαλισμούς και τα παρόμοια, αλλά περιορίστηκαν στο επίπεδο του ρεαλισμού των αριθμών που έδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Σα να γίνεται μια συζήτηση μεταξύ οικονομολόγων, οι οποίοι ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ, αλλά διαφωνούν στη δισολογία της διαχείρισης.

Αυτό είναι το μεγάλο κέρδος για το καπιταλιστικό σύστημα από την τελευταία προεκλογική κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ (οι μετεκλογικές κωλοτούμπες, αν ο ΣΥΡΙΖΑ σχηματίσει κυβέρνηση, θα αποτελέσουν ένα ακόμη κεφάλαιο στην πορεία του προς τη διαχείριση της αστικής εξουσίας). Εχει το σύνολο των βασικών πολιτικών δυνάμεων να συμφωνεί επί της αρχής και να διαφωνεί στη συνταγή της οικονομικής πολιτικής. Αυτή η διαφωνία, όμως, είναι καθαρά περί όνου σκιάς. Ολοι γνωρίζουν πως ούτε έρθει η ώρα της εξουσίας, η δοσολογία της οικονομικής πολιτικής καθορίζεται από την αδηρή πραγματικότητα. Οταν δεν προτίθεσαι να θίξεις το κεφαλαίο, όταν προτίθεσαι να πληρώνεις κανονικά τα τοκοχρεούλσια στους δανειστές, όταν ορκίζεσαι ότι θ' ακολουθείς με θρησκευτική ευλάβεια τη γραμμή των μηδενικών ελλειμμάτων, τότε θα κάνεις οικονομική πολιτική σκληρής λιτότητας και κοινωνική πολιτική λανθραπικού τύπου. Οταν συμφωνείς επί της αρχής, τότε ο «μεγάλος συνασπισμός» έρχεται πιο κοντά.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατέλου 1 και Εργατική, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - Αθηνα

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»